

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 164

40e jaargang

30 mei 1997

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Raad	
97/C 164/01	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 21/97 van 14 april 1997, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) Nr. 684/92 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen	1
97/C 164/02	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 22/97 van 14 april 1997, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn	17
97/C 164/03	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 23/97 van 14 april 1997, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van de Raad over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid	26

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 21/97

door de Raad vastgesteld op 14 april 1997

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) Nr. .../97 van de Raad van ... tot wijziging van Verordening (EEG) Nr. 684/92 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen

(97/C 164/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat de totstandbrenging van een gemeenschappelijk vervoerbeleid blijkens artikel 75, lid 1, onder a), van het Verdrag met name ook de vaststelling van gemeenschappelijke regels voor het internationale vervoer van personen over de weg omvat;
- (2) Overwegende dat zulke regels vervat zijn in Verordening (EEG) nr. 684/92 van de Raad van 16 maart 1992 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen⁽⁴⁾;
- (3) Overwegende dat in artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 684/92 bepaald is dat de Commissie vóór

1 juli 1995 aan de Raad verslag uitbrengt over de toepassing van die verordening en dat de Raad vóór 1 juli 1997 op voorstel van de Commissie een regeling aanneemt om de procedures te vereenvoudigen en, naar gelang van de conclusies van het verslag, de vergunningen af te schaffen;

- (4) Overwegende dat het wenselijk is de omschrijving van de diverse vormen van internationaal vervoer met touringcars en autobussen te vereenvoudigen en te verbeteren; dat die vervoersdiensten kunnen worden ingedeeld in geregeld vervoer, bijzondere vormen van geregeld vervoer en ongeregeld vervoer; dat het begrip pendelvervoer derhalve kan worden geschrapt;
- (5) Overwegende dat moet worden voorzien in een regeling voor toegang tot de markt waarbij geen vergunning is vereist voor enige vorm van ongeregeld vervoer, bijzondere vormen van geregeld vervoer of enige vorm van vervoer voor eigen rekening;
- (6) Overwegende dat het vergunningstelsel voor het geregelde vervoer moet worden gehandhaafd, doch in de exploitatievoorwaarden voor die diensten een zekere flexibiliteit moet worden gebracht;
- (7) Overwegende dat de voorrang die bij het instellen van touringcar- of autobusdiensten momenteel aan het vervoer per spoor wordt verleend na een zekere tijd moet worden afgeschaft om de concurrentie tussen de diverse vervoermiddelen in stand te houden;
- (8) Overwegende dat het verrichten van alle vormen van internationaal personenvervoer over de weg voor rekening van derden ter vergemakkelijking van de controle op het vervoer moet worden onderwor-

⁽¹⁾ PB nr. C 203 van 13. 7. 1996, blz. 11.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 27 november 1996 (PB nr. C 66 van 3. 3. 1997, blz. 23).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement uitgebracht op 28 november 1996 (PB nr. C 380 van 16. 12. 1996, blz. 40), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 14 april 1997 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 74 van 20. 3. 1992, blz. 1.

pen aan een communautaire vergunning, opgesteld volgens een geharmoniseerd model, die via een snelle, doelmatige administratieve procedure wordt afgegeven;

- (9) Overwegende dat bepaalde termijnen in de procedure voor de afgifte van vergunningen dienen te worden verlengd;
- (10) Overwegende dat de lidstaten de nodige maatregelen dienen te treffen voor de uitvoering van deze verordening, met name wat de sancties betreft, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn;
- (11) Overwegende dat moet worden bepaald dat de Commissie wordt bijgestaan door een raadgevend comité voor de aanneming van bepalingen ter uitvoering van de verordening betreffende de vervoersdocumenten;
- (12) Overwegende dat er een passende termijn moet worden gekozen voor de invoering van de communautaire vergunning;
- (13) Overwegende dat op de toepassing van deze verordening moet worden toegezien aan de hand van een door de Commissie in te dienen verslag,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 684/92 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:
 - in punt 1.1 wordt de volgende alinea toegevoegd: „Een aanpassing van de exploitatievoorwaarden voor het vervoer doet niet af aan het geregelde karakter van het vervoer.”;
 - letter d) van punt 1.2 wordt geschrapt;
 - in punt 1.3 worden de woorden „het inzetten van extra voertuigen en de verhoging van de frequentie” geschrapt;
 - punt 2 wordt geschrapt;
 - punt 3.1 wordt vervangen door de volgende tekst:

„3.1. Ongeregeld vervoer is vervoer dat niet aan de definitie van geregeld vervoer, met inbegrip van de bijzondere vorm van geregeld vervoer, beantwoordt en dat met name wordt gekenmerkt door het transport van vooraf samengestelde groepen, op initiatief van een opdrachtgever of van de vervoerder zelf. Voor de organisatie

van parallel of tijdelijk vervoer dat vergelijkbaar is met het bestaande geregelde vervoer en op dezelfde cliëntèle is gericht, is een vergunning vereist die wordt verkregen via de procedure van afdeling II.”;

- punt 3.2 wordt geschrapt;
- in punt 3.4, lid 2, worden de woorden „na raadpleging van de lidstaten” vervangen door „volgens de procedure van artikel 16 bis”;
- punt 4 wordt als volgt gelezen:

„4. Vervoer voor eigen rekening

Vervoer voor eigen rekening is het vervoer dat voor niet-lucratieve en niet-commerciële doeleinden, met name door een natuurlijke of rechtspersoon wordt verricht, mits:

- de vervoersactiviteit voor die natuurlijke of rechtspersoon slechts een bijkomende activiteit vormt,
- de gebruikte voertuigen eigendom van die natuurlijke of rechtspersoon zijn of door haar op afbetaling zijn aangekocht of daarvoor een leasingovereenkomst op lange termijn is afgesloten en mits zij door een personeelslid van de natuurlijke of rechtspersoon of door de natuurlijke persoon zelf worden bestuurd.”;

2. in artikel 3, lid 1; wordt het eerste streepje door de volgende tekst vervangen:

„— in de staat van vestiging gemachtigd is tot het verrichten van vervoer met touringcars en met autobussen, meer bepaald geregeld vervoer, met inbegrip van de bijzondere vorm van geregeld vervoer, of van ongeregeld vervoer,”;

3. het volgende artikel wordt toegevoegd:

„Artikel 3 bis

Communautaire vergunning

1. Met het oog op het verrichten van internationaal vervoer van personen met touringcars en autobussen dient elke vervoerder die voldoet aan de in artikel 3, lid 1, vastgestelde criteria, te beschikken over een communautaire vergunning die door de bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging wordt afgegeven en die beantwoordt aan het in de bijlage van deze verordening weergegeven model.

2. De bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging verstrekken de houder het origineel van de communautaire vergunning, die door de vervoerder wordt bewaard, alsmede evenveel gewaarmerkte afschriften als er voertuigen zijn die voor het internationaal vervoer van personen worden gebruikt en waarover de houder van de communautaire vergun-

ning hetzij in volle eigendom, hetzij anderszins, met name in het kader van een afbetalingsovereenkomst, een huurovereenkomst of een leasingovereenkomst, beschikt.

3. De communautaire vergunning wordt opgesteld op naam van de vervoerder. Zij kan door hem niet aan derden worden overgedragen. Een gewaarmerkt afschrift van de communautaire vergunning dient in ieder voertuig te worden bewaard en moet op verzoek van iedere met de controle belaste persoon worden overgelegd.

4. De communautaire vergunning wordt afgegeven voor een periode van vijf jaar en is hernieuwbaar.

5. De communautaire vergunning vervangt het door de bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging afgegeven document dat het bewijs vormt dat de vervoerder tot de markt voor het internationaal vervoer van personen over de weg is toegelaten.

6. Wanneer een aanvraag voor een vergunning wordt ingediend en vervolgens ten minste om de vijf jaar vergewissen de bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging zich ervan dat de vervoerder voldoet c.q. nog steeds voldoet aan de in artikel 3, lid 1, bedoelde voorwaarden.

7. Wanneer de in artikel 3, lid 1, bedoelde voorwaarden niet zijn vervuld, weigeren de bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging bij een met redenen omkleed besluit de afgifte of de hernieuwing van de communautaire vergunning.

8. De lidstaten zien erop toe dat de aanvrager of de houder van een communautaire vergunning tegen de beslissing tot weigering of intrekking van deze vergunning door de bevoegde instanties van de lidstaat van vestiging in beroep kan gaan.

9. Uiterlijk op 31 januari van ieder jaar stellen de lidstaten de Commissie in kennis van het aantal vervoerders dat op 31 december van het voorbije jaar houder was van een communautaire vergunning, alsmede van het aantal gewaarmerkte afschriften, overeenstemmend met het aantal op die datum in bedrijf zijnde voertuigen.

10. De lidstaten kunnen bepalen dat de communautaire vergunning ook geldig is voor het verrichten van nationaal vervoer.”;

4. artikel 4 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 4

Toegang tot de markt

1. Voor ongeregeld vervoer als omschreven in artikel 2, punt 3.1, is geen vergunning vereist.

2. Voor de bijzondere vorm van geregeld vervoer als omschreven in artikel 2, punt 1.2, is geen enkele vergunning vereist, mits met betrekking daartoe tussen de organisator en de vervoerder een overeenkomst is gesloten.

3. Voor lege ritten van voertuigen in verband met het vervoer als bedoeld in de leden 1 en 2 is evenmin een vergunning vereist.

4. Geregeld vervoer als omschreven in artikel 2, punt 1.1, eerste alinea, alsook de bijzondere vorm van geregeld vervoer waarvoor tussen de organisator en de vervoerder geen overeenkomst is gesloten, is aan vergunning onderworpen overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

5. De regeling voor het vervoer voor eigen rekening wordt vastgesteld in artikel 13.”;

5. de titel van afdeling II wordt vervangen door de titel „AAN VERGUNNING ONDERWORPEN GEREGLD VERVOER”;

6. artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

— lid 1, tweede alinea, eerste zin, wordt vervangen door: „In het geval van een associatie van ondernemingen voor de exploitatie van geregeld vervoer wordt de vergunning gesteld op naam van alle ondernemingen.”;

— lid 2, eerste zin, wordt vervangen door:

„2. De geldigheidsduur van de vergunning bedraagt maximaal vijf jaar.”;

— lid 3, onder d), wordt vervangen door: „de stopplaatsen en de dienstregeling”;

— in lid 4 worden de woorden „na raadpleging van de lidstaten” vervangen door „volgens de procedure van artikel 16 bis”;

— lid 5 wordt vervangen door:

„5. De vergunningen geven de houder(s) het recht om in alle lidstaten over het grondgebied waarvan de reisweg loopt, geregeld vervoer te verrichten.”;

— het volgende lid wordt toegevoegd:

„6. De exploitant van geregeld vervoer mag extra voertuigen gebruiken om het hoofd te bieden aan tijdelijke en uitzonderlijke omstandigheden.

In dat geval moet de vervoerder ervoor zorgen dat de volgende documenten zich in het voertuig bevinden:

— een afschrift van de vergunning voor geregeld vervoer;

— een afschrift van de overeenkomst tussen de exploitant van het geregeld vervoer en het bedrijf dat de extra voertuigen ter beschikking stelt, of een daarmee gelijkwaardig document;

— een gewaarmerkt afschrift van de communautaire vergunning die aan de exploitant van het geregeld vervoer is afgeleverd.”;

7. artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

— lid 1 wordt als volgt gelezen:

„1. De vergunningsaanvragen voor geregeld vervoer worden ingediend bij de bevoegde instantie van de lidstaat op het grondgebied waarvan het punt van vertrek is gelegen, hierna „instantie van afgifte” te noemen. Onder „punt van vertrek” wordt één van de eindpunten van het vervoer verstaan.”;

— in lid 2 worden de woorden „na raadpleging van de lidstaten” vervangen door „volgens de procedure van artikel 16 bis”;

— lid 3 wordt als volgt gelezen:

„3. De aanvrager van de vergunning verstrekt aan de instantie van afgifte alle aanvullende inlichtingen die hij dienstig acht of die hem door de instantie van afgifte worden gevraagd en met name een rijschema aan de hand waarvan de toepassing van de communautaire regelgeving inzake rij- en rusttijden, kan worden gecontroleerd, alsmede een afschrift van de communautaire vergunning voor het internationaal personenvervoer over de weg voor rekening van derden als bedoeld in artikel 3 bis.”;

8. artikel 7 wordt als volgt gelezen:

*„Artikel 7***Vergunningsprocedure**

1. De vergunning wordt afgegeven met instemming van de bevoegde instanties van alle lidstaten op het grondgebied waarvan reizigers worden opgenomen of afgezet. De instantie van afgifte doet hun, alsmede de bevoegde instanties van de lidstaten over het grondgebied waarvan gereisd wordt zonder dat reizigers worden opgenomen of afgezet, samen met haar beoordeling een kopie van de aanvraag en van alle andere dienstige documenten toekomen.

2. De bevoegde instanties van de lidstaten waaraan om instemming is gevraagd, geven de instantie van afgifte binnen twee maanden uitsluitend. Deze termijn gaat in op de datum waarop het verzoek om advies is ontvangen, die wordt vermeld in de ontvangstbevestiging. Indien de instantie van afgifte binnen deze termijn geen antwoord heeft ontvangen, worden de geraadpleegde instanties geacht hun instemming te hebben gegeven en verleent de instantie van afgifte de vergunning.

De instanties van de lidstaten over het grondgebied waarvan gereisd wordt zonder dat reizigers worden opgenomen of afgezet, kunnen binnen de in de eerste alinea gestelde termijn hun opmerkingen kenbaar maken aan de instantie van afgifte.

3. Onverminderd de leden 7 en 8 neemt de instantie van afgifte een besluit binnen vier maanden na de datum van indiening van de vergunningsaanvraag door de vervoerder.

4. De vergunning wordt verleend tenzij:

- a) de aanvrager niet in staat is het vervoer waarvoor hij een aanvraag heeft ingediend, te verrichten met het materieel waarover hij rechtstreeks beschikt;
- b) de aanvrager in het verleden niet heeft voldaan aan de nationale of internationale regels inzake het wegvervoer, meer bepaald aan de voorwaarden en vereisten betreffende de vergunningen voor internationaal personenvervoer over de weg, of ernstige inbreuken heeft gepleegd op de reglementering inzake de verkeersveiligheid, onder meer ten aanzien van de normen voor de voertuigen en de rij- en rusttijden van de bestuurders;
- c) in het geval van een aanvraag voor verlenging van de vergunning, de voorwaarden voor de vergunning niet zijn vervuld;
- d) wordt vastgesteld dat het vervoer waarop de aanvraag betrekking heeft, het bestaan van geregelde diensten waarvoor reeds een vergunning is verleend, rechtstreeks bedreigt, uitgezonderd in het geval dat het geregeld vervoer in kwestie door slechts één vervoerder of groep vervoerders wordt geëxploiteerd;
- e) blijkt dat de exploitatie van het vervoer waarop de aanvraag betrekking heeft, uitsluitend gericht is op de meest winstgevende van de bestaande vervoerdiensten op de betrokken verbindingen;
- f) een lidstaat, op basis van een grondig onderzoek, besluit dat dat vervoer de levensvatbaarheid van een vergelijkbaar vervoer per spoor op de betrokken directe baanvakken ernstig in het gedrang kan brengen. Alle in toepassing van deze bepaling genomen besluiten, alsmede hun rechtvaardiging, worden ter kennis van de betrokken vervoerders gebracht.

Vanaf 1 januari 2000, in de gevallen waarin een internationale vervoersdienst van personen met touringcars en met autobussen de levensvatbaarheid van een vergelijkbare vervoersdienst per spoor op de betrokken directe baanvakken ernstig in het gedrang brengt, kan een lidstaat, met instemming van de Commissie, de vergunning voor internationaal vervoer met touringcars en autobussen schorsen of intrekken nadat de vervoerder met zes maanden is opgezegd.

Het feit dat een vervoerder lagere prijzen biedt dan andere ondernemingen voor vervoer over de weg, of dat de verbinding in kwestie reeds door andere ondernemingen voor vervoer over de weg wordt geëxploiteerd, kan op zich geen rechtvaardiging vormen voor afwijzing van de aanvraag.

5. Slechts op met deze verordening verenigbare gronden mogen de instantie van afgifte en de

bevoegde instanties van alle lidstaten die bij de procedure ter verlening van de in lid 1 bedoelde instemming betrokken zijn, de aanvraag afwijzen.

6. Indien geen instemming kan worden bereikt als bedoeld in lid 1, kan de zaak binnen vijf maanden, te rekenen vanaf de dag waarop de vergunningaanvraag door de vervoerder is ingediend, bij de Commissie aanhangig worden gemaakt.

7. De Commissie geeft na raadpleging van de betrokken lidstaten binnen tien weken een beschikking, die 30 dagen na kennisgeving aan de betrokken lidstaten van toepassing wordt.

8. De beschikking van de Commissie blijft van toepassing totdat tussen de betrokken lidstaten overeenstemming is bereikt.

9. Nadat de in dit artikel vastgestelde procedure is afgewikkeld, stelt de instantie van afgifte alle in lid 1 bedoelde instanties van haar beschikking in kennis en doet hun in voorkomend geval een kopie van de vergunning toekomen; de bevoegde instanties van de transitolanden kunnen van deze informatie afzien.”;

9. in artikel 8, lid 3, tweede alinea, wordt na de woorden „zoals aanpassing van” ingevoegd „de frequenties,”;

10. in artikel 9 wordt lid 4 geschrapt;

11. de titel van afdeling III wordt vervangen door de titel „ONGEREGELD VERVOER EN ANDER VERVOER WAARVOOR GEEN VERGUNNING WORDT GEEÏST”;

12. artikel 11 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 11

Reisblad

1. Bij het in artikel 4, lid 1, bedoelde vervoer is een reisblad vereist.

2. Vervoerders die ongeregeld vervoer verrichten, moeten het reisblad vóór elke reis invullen.

3. Op het reisblad dienen ten minste de volgende gegevens te worden vermeld:

- a) het soort vervoer;
- b) de belangrijkste reisweg;
- c) de betrokken vervoerder(s).

4. Reisbladboekjes worden afgegeven door de bevoegde instanties van de lidstaat waarin de vervoerder is gevestigd of door de door hen aangewezen organen.

5. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 16 bis het model van het reisblad en de wijze van gebruik daarvan vast.”;

13. in artikel 12, lid 1, worden de woorden „en van internationaal pendelvervoer met logies” geschrapt;

14. in artikel 13:

— wordt lid 2 geschrapt;

— worden, in lid 3, de woorden „na raadpleging van de lidstaten” vervangen door „volgens de procedure van artikel 16 bis”;

15. artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

— in lid 1, aanhef, worden de woorden: „of die gebruik maken van pendelvervoer” geschrapt;

— in lid 1, laatste streepje, wordt de zinsnede „; voor reizigers die het logies hebben betaald, de totale prijs van de reis, met inbegrip van logies en aanduiding van het logement” geschrapt;

16. artikel 16 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 16

Sancties en onderlinge bijstand

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging van de vervoerder trekken de in artikel 3 bis bedoelde communautaire vergunning in, wanneer de houder:

- de voorwaarden van artikel 3, lid 1, niet meer vervult;
- onjuiste informatie heeft verstrekt in verband met de gegevens die noodzakelijk waren voor de afgifte van de communautaire vergunning.

2. De instantie van afgifte trekt een vergunning in, wanneer de houder niet meer voldoet aan de vereisten op grond waarvan deze is afgegeven, en met name wanneer de lidstaat waar de vervoerder is gevestigd, daarom verzoekt. Zij stelt de bevoegde instanties van de betrokken lidstaat hiervan onmiddellijk in kennis.

3. In geval van ernstige inbreuk of van kleinere herhaalde inbreuken op de regelgeving inzake vervoer en verkeersveiligheid, met name wat betreft de normen voor de voertuigen, de rij- en rusttijden van de bestuurders en het zonder vergunning verrichten van parallel of tijdelijk vervoer als bedoeld in artikel 2, punt 1.3, kunnen de bevoegde instanties van de lidstaat waar de vervoerder die de inbreuk heeft gemaakt, is gevestigd, met name overgaan tot intrekking van de communautaire vergunning of tot tijdelijke en/of gedeeltelijke intrekking van de gewaarmerkte afschriften van de communautaire vergunning.

Deze sancties worden bepaald naar gelang van de ernst van de inbreuk die de houder van de communautaire vergunning heeft gemaakt en naar gelang

van het totaal aantal gewaarmerkte afschriften waarover hij voor zijn internationaal verkeer beschikt.

4. De bevoegde instanties van de lidstaten verbieden op hun grondgebied een vervoerder internationaal personenvervoer in het kader van deze verordening te verrichten, indien hij herhaaldelijk ernstige inbreuken heeft gemaakt op de reglementering inzake de verkeersveiligheid, onder andere ten aanzien van de normen voor de voertuigen en de rij- en rusttijden van de bestuurders. Zij stellen de bevoegde instanties van de betrokken lidstaat hiervan onmiddellijk in kennis.

5. De lidstaten verstrekken elkaar op verzoek alle beschikbare gegevens over:

- inbreuken die vervoerders van een andere lidstaat op hun grondgebied hebben gemaakt op de bepalingen van deze verordening en op de andere communautaire regels op het gebied van het internationaal personenvervoer met touringcars en met autobussen en de sancties die zij daarop hebben toegepast;
- de sancties die aan hun eigen vervoerders werden opgelegd wegens op het grondgebied van een andere lidstaat gemaakte inbreuken.”;

17. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 16 bis

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt de Commissie bijgestaan door het bij Verordening (EG) nr. .../97 van de Raad van ... tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn(*) ingestelde en door de vertegenwoordiger van de Commissie voorgezeten raadgevende comité.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie, advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

(*) PB nr. L ... van ..., blz.”;

18. in artikel 19 wordt de tweede alinea vervangen door de volgende tekst:

„De lidstaten nemen maatregelen die met name betrekking hebben op de middelen ter uitvoering van de controle, alsmede de regeling inzake de sancties die worden toegepast in geval van inbreuken op de bepalingen van deze verordening, en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de toepassing van die sancties te verzekeren. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening van de getroffen maatregelen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen daarop zo spoedig mogelijk mee. Zij zien erop toe dat al deze maatregelen zonder discriminatie op grond van nationaliteit of vestigingsplaats van de vervoerder ten uitvoer worden gelegd.”;

19. de bijlage wordt vervangen door de bijlage in de bijlage van deze verordening.

Artikel 2

De lidstaten stellen vóór ...(*), na raadpleging van de Commissie, de maatregelen vast die nodig zijn om deze verordening ten uitvoer te leggen en zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 3

De Commissie brengt uiterlijk op 31 december 1999 aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de resultaten van de toepassing van deze verordening.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf ...(*), met uitzondering van artikel 3, dat van toepassing is vanaf ...(**).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor de Raad
De Voorzitter

(*) Twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

(**) 18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

BIJLAGE

„BIJLAGE

EUROPESE GEMEENSCHAP

(A)

(Stevig blauw papier — formaat DIN A4)

(Eerste blad van de vergunning)

(Tekst in (één van) de officiële taal (talen) van de lidstaat die de vergunning afgeeft)

Kenteken van de lidstaat ⁽¹⁾ die de vergunning afgeeft	Benaming van de bevoegde autoriteit of instantie
---	--

VERGUNNING Nr.

**voor het internationaal personenvervoer over de weg voor rekening van derden met
touringcars en autobussen**

Aan de houder van deze vergunning⁽²⁾

.....

.....

.....

wordt toestemming verleend om op het grondgebied van de Gemeenschap internationaal personenvervoer over de weg voor rekening van derden te verrichten overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 684/92 van de Raad van 16 maart 1992, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. .../97, en overeenkomstig de algemene bepalingen van deze vergunning.

Bijzondere opmerkingen:

.....

.....

.....

.....

Deze vergunning is geldig van tot

Afgegeven te

..... ⁽³⁾

⁽¹⁾ (B) België, (DK) Denemarken, (D) Duitsland, (GR) Griekenland, (E) Spanje, (F) Frankrijk, (IRL) Ierland, (I) Italië, (L) Luxemburg, (NL) Nederland, (P) Portugal, (UK) Verenigd Koninkrijk, (FIN) Finland, (A) Oostenrijk, (S) Zweden.

⁽²⁾ Naam of firmanaam en volledig adres van de vervoerder.

⁽³⁾ Handtekening en stempel van de bevoegde autoriteit of instantie die de vergunning afgeeft.

Algemene bepalingen

1. Deze vergunning wordt afgegeven krachtens Verordening (EEG) nr. 684/92 van de Raad van 16 maart 1992 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. .../97.
2. Deze vergunning wordt afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging van de vervoerder voor rekening van derden:
 - die in de lidstaat van vestiging gemachtigd is vervoer met touringcars of met autobussen, meer bepaald geregeld vervoer, met inbegrip van de bijzondere vorm van geregeld vervoer, of ongeregeld vervoer te verrichten;
 - die voldoet aan de voorwaarden overeenkomstig de communautaire regelgeving inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg;
 - die voldoet aan de bepalingen inzake de verkeersveiligheid wat betreft de normen voor bestuurders en voor voertuigen.
3. Deze vergunning machtigt tot het verrichten, over alle verkeersverbindingen op het grondgebied van de Gemeenschap, van internationaal personenvervoer over de weg met touringcars en met autobussen voor rekening van derden:
 - waarvan het punt van vertrek en het punt van aankomst zijn gelegen in twee verschillende lidstaten, met of zonder doorvoer via één of meer lidstaten of derde landen,
 - van een lidstaat naar een derde land en omgekeerd, met of zonder doorvoer via één of meer lidstaten of derde landen,
 - tussen derde landen met doorvoer via het grondgebied van één of meer lidstaten,alsmede lege ritten in verband met dit vervoer overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 684/92.

In geval van vervoer vanuit een lidstaat naar een derde land en terug is Verordening (EEG) nr. 684/92 van toepassing voor het traject dat wordt afgelegd op het grondgebied van de lidstaat van opneming en afzetting, zodra de vereiste overeenkomst tussen de Gemeenschap en het betrokken derde land is gesloten.
4. Deze vergunning is persoonlijk en mag niet aan een derde worden overgedragen.
5. Deze vergunning kan door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van afgifte worden ingetrokken, met name wanneer de vervoerder:
 - niet meer voldoet aan de voorwaarden van artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 684/92;
 - onjuiste inlichtingen heeft verstrekt met betrekking tot gegevens die noodzakelijk waren voor de afgifte of de verlenging van de vergunning;
 - een ernstige inbreuk of kleinere herhaalde inbreuken heeft gemaakt op de regelgeving inzake vervoer en verkeersveiligheid, met name wat betreft de normen voor de voertuigen, de rij- en rusttijden van de bestuurders en het zonder vergunning verrichten van parallel of tijdelijk vervoer als bedoeld in artikel 2, punt 1.3, van Verordening (EEG) nr. 684/92. De bevoegde instanties van de lidstaat waar de vervoerder die de inbreuk heeft gemaakt, is gevestigd, kunnen met name overgaan tot tijdelijke en/of gedeeltelijke intrekking van de gewaarmerkte afschriften van de communautaire vergunning.

Deze sancties worden bepaald naar gelang van de ernst van de inbreuk die de houder van de communautaire vergunning heeft gemaakt, en naar gelang van het totaal aantal gewaarmerkte afschriften waarover hij beschikt voor zijn internationaal verkeer.
6. Het origineel van de vergunning moet door de vervoerder worden bewaard. Een gewaarmerkt afschrift van de vergunning moet zich in het voertuig bevinden dat internationaal vervoer verricht.
7. Deze vergunning moet op verzoek van de met de controle belaste ambtenaren worden overgelegd.
8. De houder is verplicht op het grondgebied van elke lidstaat de aldaar geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, met name op het gebied van vervoer en verkeer, in acht te nemen.

9. Onder geregeld vervoer wordt verstaan het vervoer van personen met een bepaalde regelmaat en op een bepaald traject, waarbij op vooraf vastgestelde halteplaatsen reizigers mogen worden opgenomen of afgezet. Geregeld vervoer is voor iedereen toegankelijk, ongeacht, in voorkomend geval, de verplichting om de reis te boeken.

Een aanpassing van de exploitatievoorwaarden voor het vervoer doet niet af aan het geregelde karakter van het vervoer.

Voor het verrichten van geregeld vervoer is een vergunning vereist.

Onder bijzondere vorm van geregeld vervoer wordt verstaan het geregeld vervoer van bepaalde categorieën reizigers met uitsluiting van andere reizigers, met een bepaalde regelmaat en op een bepaald traject, waarbij op vooraf vastgestelde halteplaatsen reizigers mogen worden opgenomen of afgezet.

De bijzondere vorm van geregeld vervoer omvat met name:

- a) vervoer van werknemers van en naar het werk;
- b) vervoer van scholieren en studenten van en naar hun onderwijsinstellingen;
- c) vervoer van militairen en hun gezinnen van en naar hun plaats van legering.

Aan het geregelde karakter van de bijzondere vorm van geregeld vervoer wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat bij de organisatie van het vervoer rekening wordt gehouden met de wisselende behoeften van de gebruiker.

Voor het verrichten van de bijzondere vorm van geregeld vervoer is geen vergunning vereist mits dit geschiedt onder een overeenkomst tussen de organisator en de vervoersondernemer.

Voor de organisatie van parallel of tijdelijk vervoer met dezelfde cliënteel als bij het bestaande geregeld vervoer, is een vergunning vereist.

Onder ongeregeld vervoer wordt verstaan vervoer dat niet aan de definitie van geregeld vervoer, met inbegrip van de bijzondere vorm van geregeld vervoer, beantwoordt en dat met name wordt gekenmerkt door het transport van vooraf samengestelde groepen, op initiatief van een opdrachtgever of van de vervoersondernemer zelf. Voor de organisatie van parallel of tijdelijk vervoer dat vergelijkbaar is met het bestaande geregelde vervoer en op dezelfde cliënteel is gericht, is een vergunning vereist die wordt verkregen via de procedure van afdeling II van Verordening (EEG) nr. 684/92. Dat dit vervoer met een zekere frequentie wordt verricht, doet niets aan zijn ongeregelde karakter af.

Voor ongeregeld vervoer is geen vergunning vereist."

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft de Raad op 10 mei 1996 een voorstel doen toekomen voor een verordening op basis van artikel 75, lid 1, van het EG-Verdrag, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 684/92 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen⁽¹⁾.

Het Europees Parlement heeft zijn advies uitgebracht op 28 november 1996⁽²⁾, en het Economisch en Sociaal Comité op 27 november 1996⁽³⁾.

In het licht van het advies van het Europees Parlement heeft de Commissie op 28 februari 1997 een gewijzigd voorstel aan de Raad doen toekomen⁽⁴⁾.

Op 14 april 1997 heeft de Raad overeenkomstig artikel 189 C van het EG-Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Het Commissievoorstel beoogt de bepalingen van de geldende verordening te vereenvoudigen en te verduidelijken en het liberaliseringsproces voort te zetten.

Het voorziet met name in:

- afschaffing van de categorie internationaal pendelvervoer, dat naar gelang van de kenmerken ervan wordt gelijkgesteld met geregeld vervoer of met ongeregeld vervoer,
- afschaffing van de categorie resterend ongeregeld vervoer,
- liberalisering van alle bijzondere vormen van geregeld vervoer (waarvoor geen vergunning vereist is indien er een overeenkomst is gesloten),
- uitsluiting van het toepassingsgebied van de verordening van geregeld vervoer dat in het kader van stedelijk of lokaal vervoer tussen twee of meer lidstaten wordt verricht, het zogenaamde „stedelijk vervoer in grensgebieden”,
- liberalisering van het vervoer voor eigen rekening, waarvoor enkel een attest vereist blijft,
- verbetering en vereenvoudiging van de definitie van ongeregeld vervoer,
- invoering van de communautaire vergunning voor internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen.

Deze vergunning zou het document of de documenten vervangen die momenteel door de lidstaat van vestiging worden afgegeven als bewijs dat de vervoerder tot de betrokken markt voor internationaal vervoer is toegelaten. Om de door de lidstaten verrichte controle, met name voor ongeregeld vervoer, te vergemakkelijken, zou de vergunning het bewijs vormen dat de vervoerder in de lidstaat van vestiging gemachtigd is dat vervoer te verrichten, en dat hij voldoet aan de communautaire regelgeving inzake de toegang tot het beroep en aan de regels inzake verkeersveiligheid.

⁽¹⁾ PB nr. C 203 van 13. 7. 1996, blz. 11. Verordening (EEG) nr. 684/92: PB nr. L 74 van 20. 3. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 380 van 16. 12. 1996, blz. 40.

⁽³⁾ PB nr. C 66 van 3. 3. 1997, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB nr. C 107 van 5. 4. 1997, blz. 3.

De vervoerder die een vergunning bezit, zou dus in een andere lidstaat dan de lidstaat van vestiging internationaal vervoer mogen verrichten zonder bewijsstukken te moeten voorleggen, behalve, wat het geregeld vervoer betreft, de specifieke vergunning en, wat het ongeregeld vervoer betreft, het reisblad.

Het vergunningenstelsel zou ook de uitvoering van sancties vergemakkelijken. Enkel het afschrift van de communautaire vergunning van de exploitant van het geregeld vervoer moet zich in het voertuig bevinden, en het bedrijf dat extra voertuigen ter beschikking stelt is, indien het een vergunning bezit, niet verplicht een afschrift ervan te verstrekken.

- herstel van de vrije mededinging tussen het geregeld vervoer met touringcars en autobussen en het geregeld vervoer per spoor door de intrekking van de bepaling in artikel 7, lid 4, onder b), ii) van Verordening (EEG) nr. 684/92,
- verlenging van bepaalde termijnen in het kader van de vergunningsprocedure voor geregeld vervoer,
- harmonisatie en vereenvoudiging van een aantal in de verordening opgenomen voorwaarden van administratieve aard,
- toepassing van de verordening vanaf 1 juni 1996.

Het Commissievoorstel bevat een indeling in verschillende categorieën van vervoer en bepaalt de voorwaarden inzake toegang tot de markt voor elk van die categorieën als volgt:

- *geregeld vervoer*: onderworpen aan vergunning,
- *bijzondere vormen van geregeld vervoer*: allemaal vrijgesteld van vergunning (voorzover tussen de organisator en de vervoerder terzake een overeenkomst is gesloten),
- *ongeregeld vervoer*: vrijgesteld van vergunning,
- *vervoer voor eigen rekening*: vrijgesteld van vergunning.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad komt grotendeels overeen met het Commissievoorstel, maar behelst een aantal wijzigingen, waarvan de voornaamste onderstaand worden vermeld:

a) Stedelijk vervoer in grensgebieden

In Verordening (EEG) nr. 684/92, meer bepaald in artikel 2, punt 1.2, onder d), en in artikel 4, lid 2, wordt het stedelijk vervoer in grensgebieden beschouwd als een bijzondere vorm van geregeld vervoer, waarvoor geen vergunning vereist is, mits tussen de organisator en de vervoerder een overeenkomst is gesloten.

De Commissie stelt voor het stedelijk vervoer in grensgebieden als een bijzondere vorm van geregeld vervoer te beschouwen, maar het acquis communautaire inzake vrijstelling van vergunning te behouden. Daartoe stelt zij voor:

- in *artikel 1, punt 1*, een alinea toe te voegen aan punt 1.1 van artikel 2 van de huidige verordening, om het stedelijk vervoer in grensgebieden te definiëren,
- in *artikel 1, punt 2*, letter d), van punt 1.2 van artikel 2 van de huidige verordening te schrappen,
- aan *artikel 4, lid 2*, (dat de diensten noemt waarvoor geen vergunning is vereist, mits een overeenkomst is gesloten) een verwijzing naar het stedelijk vervoer in grensgebieden toe te voegen.

Het gemeenschappelijk standpunt vermeldt enkel in artikel 1, nieuw punt 1, tweede streepje, de schrapping van letter d) van punt 1.2 van de huidige verordening.

Het stedelijk vervoer in grensgebieden zou worden beschouwd als geregeld vervoer waarvoor een vergunning vereist is; de lidstaten kunnen uiteraard gebruik maken van artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 684/92 om bilaterale of multilaterale overeenkomsten voor de liberalisatie ervan te sluiten.

b) Wijziging van bepaalde exploitatievoorwaarden voor geregelde diensten: frequenties

In artikel 1, punt 1, derde streepje (artikel 2 van de verordening, nieuw punt 1.3) en in artikel 1, punt 9 (artikel 8 van de verordening, punt 3, nieuwe tweede alinea) van het gemeenschappelijk standpunt wordt voorzien in de versoepeling van de regeling betreffende de exploitatievoorwaarden voor geregelde diensten wat frequentiewijzigingen betreft.

c) Instelling van een regelgevend comité

De ontwerp-verordening voorziet in een raadgevend comité dat de Commissie bijstaat wanneer zij uitvoeringsmaatregelen betreffende met name de vervoersdocumenten aanneemt (zie in artikel 1, punt 1, zevende streepje (artikel 2, punt 3.4, tweede alinea, van de verordening), punt 6, vierde streepje (artikel 5, lid 4, van de verordening), punt 7, tweede streepje (artikel 6, lid 2, van de verordening), punt 12 (artikel 11, lid 5, van de verordening), punt 14, tweede streepje (artikel 13, lid 3, tweede alinea, van de verordening) en punt 17 (artikel 16 bis van de verordening)).

d) Concurrentie tussen geregeld vervoer met touringcars en autobussen en vergelijkbaar vervoer per spoor

In Verordening (EEG) nr. 684/92 is in artikel 7, lid 4, onder b), ii), bepaald dat de vergunningaanvraag voor internationaal geregeld vervoer met touringcars en autobussen kan worden afgewezen indien wordt vastgesteld dat genoemd vervoer ingrijpende gevolgen zou hebben voor de levensvatbaarheid van een vergelijkbaar vervoer per spoor op de betrokken rechtstreekse baanvakken.

In haar voorstel overweegt de Commissie het beginsel van de vrije mededinging tussen de verschillende wijzen van vervoer te herstellen. Daartoe stelt zij voor om de bepaling in artikel 7, lid 4, onder b), ii), van de vigerende verordening in te trekken.

In artikel 1, punt 8, van het gemeenschappelijk standpunt van de Raad (nieuw artikel 7, lid 4, onder f), van de verordening), is bepaald dat een lidstaat tot en met 31 december 1999 op basis van een grondig onderzoek een vergunning kan weigeren voor een internationaal geregeld vervoer met touringcars en met autobussen dat de levensvatbaarheid van een vergelijkbaar vervoer per spoor op de betrokken directe baanvakken ernstig in het gedrang kan brengen.

De lidstaat stelt de betrokken vervoerders in kennis van het genomen besluit en van de rechtvaardiging daarvan.

Voor na 1 januari 2000 voorziet het gemeenschappelijk standpunt in een vrijwaringsclausule: de lidstaat kan dan, met instemming van de Commissie, een op grond van de bovenstaande bepaling afgegeven vergunning schorsen of intrekken nadat de vervoerder met zes maanden is opgezegd.

e) Plaatselijke excursies

De Commissie stelt voor om artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 684/92 te schrappen. In dit artikel wordt met name bepaald dat een vervoerder in het kader van internationaal pendelvervoer met logies en van internationaal ongeregeld vervoer plaatselijke excursies in een andere lidstaat dan de lidstaat waar hij is gevestigd, mag uitvoeren.

Artikel 1, punt 13, van het gemeenschappelijk standpunt voorziet in de handhaving van artikel 12 want tijdens internationaal vervoer uitgevoerde plaatselijke excursies zijn een onderdeel van internationaal vervoer indien het gaat om niet-ingezetenen die als passagiers door de internationale vervoerder ter plaatse worden gebracht.

De woorden „van een internationale pendeldienst met logies” zijn geschrapt, want het gemeenschappelijk standpunt voorziet, overeenkomstig het Commissievoorstel, in de schrapping van de categorie pendeldiensten en beschouwt pendeldiensten met logies als ongeregelde diensten.

f) Datum van toepassing van de verordening

In artikel 4 van het gemeenschappelijk standpunt wordt bepaald dat de verordening van toepassing wordt twaalf maanden na de inwerkingtreding, maar dat de communautaire vergunning van artikel 1, punt 3 (nieuw artikel 3 bis van de verordening) 18 maanden na de inwerkingtreding van de verordening van toepassing wordt, zulks gezien de ingewikkeldheid van de te nemen maatregelen.

IV. AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

1. Amendementen van het Europees Parlement die de Raad heeft aangenomen

a) door de Commissie overgenomen amendementen

De Raad heeft, in overeenstemming met het Commissievoorstel, de volgende amendementen van het Europees Parlement inhoudelijk, zo niet letterlijk, aangenomen:

- in de achtste overweging, het gedeelte van amendement nr. 5 dat betrekking heeft op de procedure voor de afgifte van de communautaire vergunning;
- in artikel 1, punt 1, vijfde streepje, het gedeelte van amendement nr. 12 dat betrekking heeft op de vervanging van de eerste alinea van de nieuwe definitie van ongeregeld vervoer in artikel 2, punt 3.1, van de verordening;
- in artikel 1, punt 1, achtste streepje, het gedeelte van amendement nr. 13 dat betrekking heeft op de vervanging van de definitie van vervoer voor eigen rekening in artikel 2, punt 4, van de verordening;
- in artikel 1, punt 3, amendement nr. 17 waarmee wordt beoogd in de verordening een bepaling (het nieuwe artikel 3 bis) op te nemen waarbij een communautaire vergunning wordt ingesteld voor het verrichten van internationaal personenvervoer met touringcars en autobussen;
- in artikel 1, punt 6, zesde streepje, amendement nr. 18 waarmee wordt beoogd in artikel 5 van de verordening een nieuw lid 6 op te nemen betreffende extra voertuigen;

b) niet door de Commissie overgenomen amendementen

In artikel 3 is het gedeelte van amendement nr. 24 overgenomen waarin wordt bepaald dat de Commissie niet alleen aan de Raad, maar ook aan het Europees Parlement verslag uitbrengt over de resultaten van de toepassing van deze verordening.

In het gemeenschappelijk standpunt is, gezien de voor de aanneming van de verordening benodigde tijd, als uiterste datum voor de indiening van het verslag niet 1 juli 1998 bepaald, zoals in het amendement, maar 31 december 1999.

2. Amendementen van het Europees Parlement die de Raad niet heeft aangenomen

a) door de Commissie overgenomen amendementen

De Raad heeft het niet nodig geacht amendement nr. 1 aan te nemen, betreffende de opneming in de verordening van een nieuwe overweging om eraan te herinneren dat de liberalisering gelijk op dient te gaan met de geleidelijke harmonisatie van de sociaal-economische, fiscale en technische voorschriften voor het personenvervoer over de weg.

b) *gedeeltelijk door de Commissie overgenomen amendementen*

Zoals uiteengezet in punt III, onder a), beschouwt de Raad het stedelijk vervoer in grensgebieden als geregeld vervoer, en derhalve heeft hij noch de wijziging van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 684/92 als voorgesteld in amendement nr. 11, noch de opneming in de verordening van een desbetreffende overweging, als voorgesteld in amendement nr. 6, aangenomen, aangezien met deze twee amendementen wordt beoogd het stedelijke, lokale en regionale vervoer in de werkingssfeer van de verordening op te nemen in afwachting van de aanneming door de Raad van algemene regelgeving op het gebied van de vergunning voor openbare diensten.

De Raad heeft het gedeelte van amendement nr. 7 dat ook door de Commissie is verworpen en dat betrekking heeft op een communautair actieprogramma en een resolutie van het Europees Parlement, niet aanvaard. Hij heeft evenmin het gedeelte van amendement nr. 7 aanvaard dat de Commissie wel had overgenomen, en dat betrekking heeft op de opneming in de richtlijn van een overweging betreffende de volledige toegankelijkheid van lijnbussen. Hij is van mening dat dit een zaak is die in het kader van de specifieke communautaire regelgeving moet worden geregeld.

c) *niet door de Commissie overgenomen amendementen*

De Raad heeft de volgende amendementen niet aangenomen:

- amendement nr. 2, waarmee wordt beoogd in de verordening een overweging op te nemen inzake de vrije keuze voor de gebruiker van de wijze van vervoer, mits deze strookt met een van de doelstellingen van het gemeenschappelijke vervoersbeleid, te weten afname van het verkeer over de weg.

De Raad memoreert dat afname van het personenvervoer met touringcars en autobussen niet tot de doelstellingen van het gemeenschappelijke vervoersbeleid behoort;

- de amendementen nrs. 3 en 12 (van dit laatste amendement het gedeelte dat geen betrekking heeft op de nieuwe definitie van ongeregeld vervoer), waarmee wordt beoogd in de verordening een overweging en een bepaling op te nemen met een nieuwe indeling van het internationale reizigersvervoer, waarbij het vervoer wordt beperkt tot twee categorieën: geregeld vervoer en niet geregeld vervoer (dat vervolgens wordt onderverdeeld in bijzondere vormen van vervoer en ongeregeld vervoer). Andere amendementen vloeien voort uit de nieuwe indeling, te weten de amendementen nrs. 4, 22 en 23, die wijziging van respectievelijk een overweging, een titel en een bepaling beogen.

De Raad vindt dat het de voorkeur verdient de huidige terminologie voor de indeling van het vervoer te handhaven, omdat die goed bekend is en omdat een wijziging ervan problemen voor het bedrijfsleven dreigt te doen rijzen. Bovendien is de opneming van bijzondere vormen van geregeld vervoer bij het niet geregelde vervoer niet aanvaardbaar, omdat de meeste elementen die in de definitie van bijzondere vormen van geregeld vervoer in aanmerking worden genomen, deel uitmaken van het geregeld vervoer;

- amendement nr. 12 (nieuwe definitie van ongeregeld vervoer, tweede alinea), waarmee wordt beoogd in de definitie van ongeregeld vervoer de mogelijkheid voor een lidstaat in te voeren om een vergunning voor ongeregeld vervoer te verlangen indien hij van mening is dat dit vervoer „het bestaan van geregeld vervoer waarvoor reeds een vergunning is verleend, rechtstreeks in gevaar zou brengen”.

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 7, lid 4, onder b), van Verordening (EEG) nr. 684/92 de vergunning kan worden geweigerd indien „wordt vastgesteld dat het vervoer waarop de aanvraag betrekking heeft, het bestaan van geregelde diensten waarvoor reeds een vergunning is verleend rechtstreeks bedreigt, uitgezonderd in het geval dat het geregeld vervoer in kwestie door slechts één vervoerder of groep vervoerders wordt geëxploiteerd”. Het ongeregelde vervoer in kwestie zou dus maar zeer zelden worden gebruikt;

- het gedeelte van amendement nr. 5 waarmee wordt beoogd een overweging (de achtste overweging van het gemeenschappelijk standpunt) te wijzigen om eraan te herinneren dat de communautaire vergunning ook wordt verlangd van vervoerders voor eigen rekening. De Raad merkt ten eerste op dat het Europees Parlement ook een daartoe strekkende bepaling had moeten voorstellen, en wijst er voorts op dat niet van vervoerders voor eigen rekening dient te worden verlangd dat zij houder van een communautaire vergunning zijn, omdat die vervoerders niet voldoen aan de voorwaarden die bij de communautaire regelgeving zijn bepaald voor de toegang tot het beroep van ondernemer van personenvervoer over de weg in het nationale en het internationale vervoer;
- amendement nr. 8, waarmee wordt beoogd in de verordening een overweging op te nemen om te herinneren aan de voornemens van de Commissie met betrekking tot de uitbreiding van de toepassing van de verordening.

De Raad is van mening dat daar in deze verordening niet aan herinnerd behoeft te worden;

- de amendementen nrs. 9 en 26, waarmee wordt beoogd in de verordening een overweging en een bepaling op te nemen volgens welke de Commissie vóór 30 juni 1997 een gecodificeerde tekst van Verordening (EEG) nr. 684/92 indient waarin ook twee verordeningen van de Commissie zijn verwerkt betreffende de controledocumenten en de internationale reisdocumenten.

De Raad is van mening dat de codificering buiten het bestek van de verordening valt en dat in een verordening van de Raad beter geen verordeningen van de Commissie kunnen worden opgenomen, omdat die verordeningen vervolgens alleen nog maar via een verordening van de Raad gewijzigd zouden kunnen worden;

- amendement nr. 10, waarmee wordt beoogd een overweging op te nemen betreffende de noodzaak dat de Raad de Commissie opdraagt om onderhandelingen aan te knopen met derde landen over het geregelde internationale personenvervoer met touringcars en autobussen.

De Raad is van mening dat dit amendement overbodig is, gezien het doel van de verordening;

- de amendementen nrs. 15 en 16, waarmee wordt beoogd de in artikel 3 van de vigerende verordening gestelde voorwaarden voor de toegang tot de markt te wijzigen door te bepalen dat vervoerders voor rekening van derden en vervoerders voor eigen rekening ten aanzien van de normen die van toepassing zijn op de bestuurders en de voertuigen, niet alleen moeten voldoen aan de wettelijke voorschriften op verkeersveiligheidsgebied, zoals in de huidige verordening is bepaald, maar ook aan de wettelijke voorschriften op sociaal gebied.

De Raad is van mening dat deze amendementen buiten het bestek van deze verordening vallen;

- amendement nr. 19, waarmee wordt beoogd artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 684/92 (artikel 1, punt 7, eerste streepje, van het gemeenschappelijk standpunt) te wijzigen om de vergunningaanvragen voor geregeld vervoer te beperken tot alleen verbindingen waarop reeds een bestaande openbare vervoersvoorziening is.

De Raad vindt dit amendement niet duidelijk, omdat men hieruit a contrario kan opmaken dat de vervoerder die als eerste een verbinding gaat onderhouden, daarvoor geen vergunning nodig heeft;

- amendement nr. 20, waarmee wordt beoogd artikel 7, lid 4, onder b), van Verordening (EEG) nr. 684/92 (artikel 1, punt 8, van het gemeenschappelijk standpunt) te wijzigen om te bepalen dat de aanvrager, om een vergunning voor geregeld vervoer te kunnen verkrijgen, geen ernstige inbreuken mag hebben gepleegd op de reglementering ten aanzien van de technische controle van

voertuigen, terwijl in het gemeenschappelijk standpunt gesproken wordt van ernstige inbreuken ten aanzien van de normen voor de voertuigen.

De Raad vindt dat een ruimere bepaling de voorkeur verdient, mede gezien de andere voorschriften die op voertuigen van toepassing zijn;

- amendement nr. 21, waarmee een wijziging wordt beoogd van artikel 7, lid 4, onder d), van Verordening (EEG) nr. 684/92 (artikel 1, punt 8, van het gemeenschappelijk standpunt), waarin is bepaald dat de vergunning niet wordt verleend wanneer het vervoer waarop de aanvraag betrekking heeft, het bestaan van geregelde diensten waarvoor reeds een vergunning is verleend, rechtstreeks bedreigt. Het amendement beoogt, de reden voor de weigering van de vergunning te verduidelijken door te bepalen dat de bevoegde instanties de vergunning moeten weigeren indien het vervoer waarop de aanvraag betrekking heeft, het economische en financiële evenwicht bedreigt van geregelde stedelijke en regionale diensten waarvoor reeds een vergunning is verleend.

De Raad merkt op dat dit amendement in tegenspraak is met amendement nr. 11, waarmee het geregelde stedelijke, lokale en regionale vervoer van de werkingssfeer van de verordening wordt uitgesloten;

- een deel van amendement nr. 24. Zoals hierboven reeds is uiteengezet, aanvaardt de Raad het gedeelte van dit amendement dat betrekking heeft op het verslag dat de Commissie moet uitbrengen aan het Europees Parlement en de Raad over de resultaten van de toepassing van deze verordening, doch hij is van mening dat dit verslag niet voor 1 juli 1998 kan worden uitgebracht, aangezien deze verordening waarschijnlijk pas een jaar voordien zal worden aangenomen.

De Raad is bovendien van mening dat, aangezien het gemeenschappelijk standpunt al een uitbreiding van de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 684/92 behelst, het niet wenselijk is van de Commissie te verlangen dat zij, zoals in het amendement staat, voor een bepaalde datum een nieuw verordeningvoorstel voor de verdere uitbreiding van de werkingssfeer van de verordening indient;

- amendement nr. 25, waarmee wordt beoogd 30 juni 1997 als uiterste datum voor de tenuitvoerlegging van de verordening te bepalen.

Zoals uiteengezet in punt III, onder f), is de Raad van mening dat de lidstaten twaalf maanden vanaf de inwerkingtreding van de verordening moeten krijgen om de maatregelen vast te stellen die nodig zijn om deze verordening ten uitvoer te leggen, en 18 maanden om de maatregelen betreffende de communautaire vergunning aan te nemen.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 22/97

door de Raad vastgesteld op 14 april 1997

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../97 van de Raad van ... tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn

(97/C 164/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

de geleidelijke onderlinge aanpassing van de nationale wetgeving te bevorderen;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

(5) Overwegende dat voor de verschillende vervoersdiensten per touringcar en per autobus dezelfde definities moeten worden gekozen als in het kader van het internationaal vervoer;

(6) Overwegende dat de toegang van niet-ingezetene vervoersondernemers tot bepaalde vormen van touringcar- en autobusvervoer moet worden gewaarborgd, rekening houdend met de speciale kenmerken van elke vervoersvorm;

(7) Overwegende dat moet worden bepaald welke voorwaarden van toepassing zijn op het cabotagevervoer;

(8) Overwegende dat de bepalingen van Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten⁽⁶⁾ van toepassing zijn in het geval de vervoersondernemers, voor het verrichten van bijzondere vormen van geregeld vervoer, werknemers met wie zij een dienstverband hebben, ter beschikking stellen om werk te verrichten op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar zij gewoonlijk werkzaam zijn;

(9) Overwegende dat wat het geregeld vervoer betreft, onder bepaalde voorwaarden en met name met inachtneming van de wetgeving van de lidstaat van ontvangst, het cabotagevervoer alleen toegankelijk mag zijn voor het geregeld vervoer dat wordt verricht in het kader van internationaal geregeld vervoer, met uitsluiting van stads- en voorstadsvervoer;

(10) Overwegende dat er bepalingen moeten worden aangenomen om in geval van ernstige verstoringen op de desbetreffende vervoersmarkt te kunnen ingrijpen;

(11) Overwegende dat er een raadgevend comité moet worden ingesteld om de Commissie bij te staan bij het opstellen van documenten die betrekking hebben op het verrichten van cabotagevervoer in de vorm van ongeregeld vervoer en de Commissie van advies te dienen inzake vrijwaringsmaatregelen;

(1) Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2454/92 van de Raad van 23 juli 1992 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn⁽⁴⁾ door het Hof van Justitie in diens arrest van 1 juni 1994 nietig is verklaard⁽⁵⁾;

(2) Overwegende dat het tot stand brengen van een gemeenschappelijk vervoerbeleid overeenkomstig artikel 75, lid 1, onder b), van het Verdrag onder meer de vaststelling inhoudt van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers in een lidstaat waar ze niet gevestigd zijn, tot binnenlands vervoer worden toegelaten;

(3) Overwegende dat deze bepaling met zich brengt dat ten aanzien van degene die de diensten verricht elke beperking op grond van nationaliteit of vestiging in een andere lidstaat dan die waarin de dienst moet worden verricht, wordt opgeheven;

(4) Overwegende dat voor deze dienstverrichters vergelijkbare regelingen moeten gelden om ongelijke concurrentievoorwaarden op grond van nationaliteit of land van vestiging te beperken en zodoende

⁽¹⁾ PB nr. C 60 van 29. 2. 1996, blz. 10.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 25 september 1996 (PB nr. C 30 van 30. 1. 1997, blz. 40).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 28 november 1996 (PB nr. C 380 van 16. 12. 1996, blz. 35), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 14 april 1997 en besluit van het Europees Parlement van ...: (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 251 van 29. 8. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ Arrest van 1 juni 1994, zaak C-388/92, Parlement versus Raad (Jurispr. 1994, blz. I-2081).

⁽⁶⁾ PB nr. L 18 van 21. 1. 1997, blz. 1.

- (12) Overwegende dat het wenselijk is dat de lidstaten elkaar bijstand verlenen met het oog op de juiste toepassing van deze verordening, met name inzake de sancties die van toepassing zijn bij inbreuken;
- (13) Overwegende dat de lidstaten de voor de tenuitvoerlegging van deze verordening noodzakelijke maatregelen dienen vast te stellen;
- (14) Overwegende dat de toepassing van deze verordening moet worden gevolgd aan de hand van een door de Commissie in te dienen verslag;
- (15) Overwegende dat krachtens voornoemd arrest van het Hof van Justitie waarbij Verordening (EEG) nr. 2454/92 nietig is verklaard, de gevolgen van die verordening worden gehandhaafd totdat de Raad terzake een nieuwe regeling heeft vastgesteld; dat de onderhavige verordening pas 18 maanden na de inwerkingtreding ervan zal worden toegepast; dat er derhalve van moet worden uitgegaan dat de gevolgen van de nietigverklarde verordening worden gehandhaafd totdat de onderhavige verordening volledig wordt toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Alle ondernemers in het beroepspersonenvervoer over de weg die houder zijn van de communautaire vergunning als bedoeld in artikel 3 bis van Verordening (EEG) nr. 684/92 van de Raad van 16 maart 1992 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen⁽¹⁾, worden op de in deze verordening vastgestelde voorwaarden en zonder discriminatie op grond van nationaliteit of vestigingsplaats, toegelaten tot het tijdelijk verrichten van binnenlands beroepspersonenvervoer over de weg in een andere lidstaat, hierna te noemen „lidstaat van ontvangst”, zonder aldaar een zetel of andere vestiging te hebben.

Dit binnenlands vervoer wordt hierna „cabotagevervoer” genoemd.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

1. „geregeld vervoer”: vervoer van personen met een bepaalde regelmaat en op een bepaald traject, waarbij op vooraf vastgestelde halteplaatsen reizigers mogen worden opgenomen of mogen worden afgezet. Geregeld vervoer is voor iedereen toegankelijk, ongeacht, in voorkomend geval, de verplichting om de reis te

boeken. Aan het geregelde karakter van het vervoer wordt geen afbreuk gedaan door eventuele aanpassingen van de exploitatievoorwaarden;

2. „bijzondere vorm van geregeld vervoer”: geregeld vervoer van bepaalde categorieën reizigers met uitsluiting van andere reizigers, met een bepaalde regelmaat en op een bepaald traject waarbij op vooraf vastgestelde halteplaatsen reizigers mogen worden opgenomen of mogen worden afgezet.

De bijzondere vorm van geregeld vervoer omvat met name:

- a) vervoer van werknemers van en naar het werk;
- b) vervoer van scholieren en studenten van en naar hun onderwijsinstellingen;
- c) vervoer van militairen en hun gezinnen van en naar hun plaats van legering.

Aan het geregelde karakter van de bijzondere vorm van geregeld vervoer wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat bij de organisatie van het vervoer rekening wordt gehouden met de wisselende behoeften van de gebruiker;

3. „ongeregeld vervoer”: vervoer dat niet wordt bestreken door de definitie van geregeld vervoer, inclusief de bijzondere vorm van geregeld vervoer, en dat met name gekenmerkt wordt door het feit dat er groepen worden vervoerd die zijn gevormd op initiatief van een opdrachtgever of van de vervoersondernemer zelf. Dat dit vervoer met een zekere frequentie wordt verricht, doet niets aan zijn ongeregelde karakter af;
4. „voertuigen”: motorvoertuigen die qua bouwtype en uitrusting geschikt zijn voor het vervoer van meer dan negen personen — met inbegrip van de bestuurder — en die daarvoor bestemd zijn;

Artikel 3

Cabotagevervoer is toegelaten voor de volgende vormen van vervoer:

1. bijzonder geregeld vervoer, mits dit onder een contract valt dat tussen de organisator en de vervoersondernemer is gesloten;
2. ongeregelde vervoer;
3. geregeld vervoer, mits dit door een niet in de lidstaat van ontvangst gevestigde onderneming wordt verricht, in het kader van een internationale geregelde dienst overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 684/92;

Het cabotagevervoer mag niet onafhankelijk van deze internationale dienst worden uitgevoerd.

Het stads- en voorstadsvervoer is van de werkingsfeer van dit punt uitgesloten. Onder „stads- en voorstadsvervoer” wordt verstaan het vervoer dat

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 20. 3. 1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. .../97 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

voorziet in de behoeften van een stedelijk centrum of een agglomeratie, alsook in de behoeften aan vervoer tussen dat centrum of die agglomeratie en de omliggende gebieden.

Artikel 4

1. Onder voorbehoud van de toepassing van de communautaire voorschriften, is het verrichten van het in artikel 3 bedoelde cabotagevervoer onderworpen aan de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn op de volgende gebieden:

- a) tarieven en contractuele voorwaarden van het vervoer;
 - b) afmetingen en gewichten van bedrijfsvoertuigen. De afmetingen en gewichten mogen eventueel groter zijn dan die welke in de lidstaat van vestiging van de vervoersondernemer gelden, doch mogen in geen geval groter zijn dan de technische normen als vermeld in het certificaat van overeenstemming;
 - c) voorschriften inzake het vervoer van sommige categorieën personen, te weten scholieren, kinderen en personen met een beperkte mobiliteit;
 - d) rij- en rusttijden;
 - e) belasting over de toegevoegde waarde (BTW) op vervoersdiensten. Op dit gebied is artikel 21, lid 1, onder a), van Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag⁽¹⁾ — van toepassing op de verrichtingen bedoeld in artikel 1 van deze verordening.
2. Cabotagediensten voor het in artikel 3, punt 3, bedoelde vervoer, zijn, onder voorbehoud van de toepassing van de communautaire voorschriften, onderworpen aan de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn ten aanzien van de eisen die worden gesteld aan de machtigingen, de aanbestedingsprocedures, de te onderhouden verbindingen, de regelmaat, de continuïteit, de frequentie, alsmede de routes.

3. De technische normen inzake fabricage en uitrusting waaraan voertuigen moeten voldoen die voor het verrichten van cabotagevervoer worden gebruikt, zijn die welke gelden voor voertuigen die tot het internationale vervoer worden toegelaten.

4. De lidstaten moeten de in de leden 1 en 2 bedoelde nationale bepalingen op de niet op hun grondgebied gevestigde vervoersondernemers onder dezelfde voorwaarden toepassen als op hun eigen onderdanen, zodat openlijke of verkapte discriminatie op grond van nationaliteit of plaats van vestiging daadwerkelijk wordt uitgesloten.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/680/EEG (PB nr. L 376 van 31. 12. 1991, blz. 1).

5. Indien blijkt dat de lijst van de in lid 1 genoemde voorschriften van de lidstaat van ontvangst gezien de ervaring moet worden gewijzigd, neemt de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit.

Artikel 5

De communautaire vergunning of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift moet zich aan boord van het voertuig bevinden en op verzoek van de met de controle belaste beambten worden getoond.

Artikel 6

1. Bij ongeregeld cabotagevervoer is een controleformulier, reisblad, vereist dat zich aan boord van het voertuig moet bevinden en op verzoek van de met de controle belaste beambten moet worden getoond.

2. Op het reisblad, waarvan het model door de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 8 wordt vastgesteld, dienen de volgende gegevens te worden vermeld:

- a) de punten van vertrek en bestemming van het vervoer;
- b) de datum van aanvang en van beëindiging van het vervoer.

3. De reisbladen worden afgegeven in de vorm van door de bevoegde autoriteit of instantie van de lidstaat van vestiging gewaarmerkte boekjes. Het model van het reisbladboekje wordt door de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 8 vastgesteld.

4. In het geval van bijzondere vormen van geregeld vervoer vervangt het contract, gesloten tussen de vervoersondernemer en degene die het vervoer organiseert, of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan, het controleformulier.

Het reisblad wordt evenwel ingevuld in de vorm van een maandoverzicht.

5. De gebruikte reisbladen worden teruggezonden aan de bevoegde autoriteit of instantie van de lidstaat van vestiging op een door deze autoriteit of instantie vast te stellen wijze.

Artikel 7

1. Aan het eind van elk kwartaal en binnen drie maanden — een termijn die door de Commissie in het in artikel 9 bedoelde geval tot één maand kan worden teruggebracht — deelt de bevoegde autoriteit of instantie van elke lidstaat de Commissie de gegevens mee betreffende bijzonder geregeld en ongeregeld cabotagevervoer dat tijdens het betreffende kwartaal is verricht door de aldaar gevestigde vervoersondernemers.

Dit geschiedt door middel van een tabel die wordt opgesteld overeenkomstig het model dat de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 8 heeft vastgesteld.

2. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst doen de Commissie eenmaal per jaar een statistisch overzicht toekomen van het aantal vergunningen dat is afgegeven voor cabotagediensten in het kader van geregeld vervoer, zoals bedoeld in artikel 3, punt 3.

3. De Commissie zendt de lidstaten zo spoedig mogelijk overzichten toe van de gegevens die haar uit hoofde van lid 1 worden meegedeeld.

Artikel 8

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt de Commissie bijgestaan door het in artikel 10 bedoelde comité van raadgevende aard.

De vertegenwoordigers van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 9

1. In geval van ernstige verstoring van de nationale vervoersmarkt in een bepaalde geografische zone, veroorzaakt door de cabotageactiviteit of hierdoor verergerd, kunnen de lidstaten de kwestie bij de Commissie aanhangig maken, zodat vrijwaringsmaatregelen kunnen worden genomen. De lidstaten verstrekken de Commissie daartoe de nodige gegevens en delen haar mee welke maatregelen zij ten aanzien van de op hun grondgebied gevestigde vervoersondernemers overwegen te nemen.

2. In de zin van lid 1 wordt verstaan onder:

- „ernstige verstoring van de nationale vervoersmarkt in een bepaalde geografische zone”: het aan de dag treden van specifieke problemen op deze markt, die kunnen leiden tot een ernstig en mogelijk langdurig overaanbod dat een ernstige bedreiging vormt voor het financiële evenwicht en het voortbestaan van een aanzienlijk aantal ondernemingen voor personenvervoer over de weg;
- „geografische zone”: een zone die een deel of het geheel van het grondgebied van een lidstaat omvat of zich uitstrekt tot een deel of het geheel van het grondgebied van andere lidstaten.

3. De Commissie onderzoekt de situatie en beslist, na raadpleging van het in artikel 10 bedoelde raadgevend comité, binnen een maand na ontvangst van het verzoek van de lidstaat of het al dan niet noodzakelijk is vrijwaringsmaatregelen te treffen, en in bevestigend geval stelt zij die maatregelen vast.

De overeenkomstig dit artikel genomen maatregelen blijven van kracht gedurende een periode van niet meer dan zes maanden, welke eenmaal met ten hoogste dezelfde geldigheidsduur kan worden verlengd.

De Commissie stelt de lidstaten en de Raad onverwijld in kennis van elk krachtens dit lid genomen besluit.

4. Indien de Commissie besluit vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van een of meer lidstaten te treffen, dienen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten maatregelen van gelijke strekking te treffen ten aanzien van de aldaar gevestigde vervoersondernemers en stellen zij de Commissie daarvan in kennis.

Laatstgenoemde maatregelen gaan uiterlijk in op de datum waarop de vrijwaringsmaatregelen waartoe de Commissie heeft besloten van toepassing worden.

5. Elke lidstaat kan het in lid 3 bedoelde besluit van de Commissie binnen 30 dagen na de kennisgeving ervan aan de Raad voorleggen.

De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen binnen een termijn van 30 dagen vanaf de datum waarop een lidstaat de zaak bij hem aanhangig heeft gemaakt of, als verscheidene lidstaten dat gedaan hebben, vanaf de datum van het eerste verzoek.

De maximumperiodes bedoeld in lid 3, tweede alinea, zijn van toepassing op het besluit van de Raad.

De bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten dienen maatregelen van gelijke strekking te nemen ten aanzien van de aldaar gevestigde vervoersondernemers en stellen de Commissie daarvan in kennis.

Indien de Raad binnen de in de tweede alinea bedoelde termijn geen besluit neemt, wordt het besluit van de Commissie definitief.

6. Indien de Commissie van oordeel is dat de in lid 3 genoemde maatregelen verlengd dienen te worden, dient zij daartoe een voorstel in bij de Raad, die met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit.

Artikel 10

1. De Commissie wordt bijgestaan door een raadgevend comité, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

Het comité verleent de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 8 bijstand bij de opstelling van de modellen van het reisblad, het reisbladboekje en de tabel waarnaar in de artikelen 6 en 7 wordt verwezen.

2. Daarnaast is het de taak van het comité de Commissie van advies te dienen:

- over verzoeken die overeenkomstig artikel 9, lid 1, door de lidstaten worden gedaan;
- over maatregelen om ernstige verstoringen van de markt als bedoeld in artikel 9 op te lossen en met name over de praktische toepassing van deze maatregelen.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

1. De lidstaten verlenen elkaar bijstand voor de toepassing van deze verordening.

2. Onverminderd strafvervolgingen, mag de lidstaat van ontvangst sancties treffen tegen de niet aldaar gevestigde vervoersondernemer die bij cabotagevervoer op zijn grondgebied inbreuken op deze verordening of op de communautaire en nationale vervoersvoorschriften heeft gepleegd.

Hij treft deze sancties op niet-discriminerende basis en overeenkomstig lid 3.

3. De in lid 2 bedoelde sancties kunnen met name bestaan in een waarschuwing of, in geval van ernstige inbreuk of kleinere herhaalde inbreuken, in een tijdelijk verbod op het verrichten van cabotagevervoer op het grondgebied van de lidstaat van ontvangst waar de inbreuk is gepleegd.

Blijkt een controlevergunning, een machtiging of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift vervalst te zijn, dan wordt het vervalste document onmiddellijk ingetrokken en, in voorkomend geval, zo spoedig mogelijk toegezonden aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de vervoersondernemer is gevestigd.

4. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging in kennis van de vastgestelde inbreuken en de eventueel tegen de vervoersondernemer getroffen sancties en kunnen deze kennisgeving in geval van een ernstige inbreuk of van kleinere herhaalde inbreuken vergezeld doen gaan van een verzoek om sancties.

In geval van ernstige inbreuk of van kleinere herhaalde inbreuken beoordelen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging of er een passende sanctie tegen de betrokken vervoersondernemer moet worden getroffen; zij moeten hierbij rekening houden met de sanctie die

eventueel is getroffen in de lidstaat van ontvangst en ervoor zorgen dat de sancties tegen de betrokken vervoersondernemer in hun totaliteit in verhouding staan tot de inbreuk(en) die de aanleiding was (waren) voor deze sancties.

De sanctie die de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging na raadpleging van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst treffen, kan in het uiterste geval intrekking van de machtiging tot uitoefening van het beroep van vervoerder van personen over de weg behelzen.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging kunnen de betrokken vervoersondernemers op grond van hun nationale recht ook voor een bevoegde nationale instantie dagvaarden.

Zij delen de overeenkomstig dit lid genomen besluiten mee aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst.

Artikel 12

De lidstaten garanderen dat de vervoersondernemers tegen een hun opgelegde administratieve sanctie beroep kunnen aantekenen bij een daartoe bevoegde rechter.

Artikel 13

De Commissie brengt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk op 31 december 1999 verslag uit over de toepassing van deze verordening en met name over de gevolgen van het cabotagevervoer voor de binnenlandse vervoersmarkten.

Artikel 14

De lidstaten doen tijdig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden die nodig zijn voor de uitvoering van deze verordening en stellen de Commissie van deze bepalingen in kennis.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf ...(*).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor de Raad

De Voorzitter

(*) 18 maanden na de inwerkingtreding.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft de Raad op 15 januari 1996 een op artikel 75 van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel toegezonden voor een verordening tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn⁽¹⁾.

Het Europees Parlement heeft op 28 november 1996 advies uitgebracht⁽²⁾ en het Economisch en Sociaal Comité op 25 september 1996⁽³⁾.

In het licht van het advies van het Europees Parlement heeft de Commissie de Raad op 28 februari 1997 een gewijzigd voorstel toegezonden⁽⁴⁾.

Op 14 april 1997 heeft de Raad overeenkomstig artikel 189 C van het Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Met het gewijzigd voorstel van de Commissie wordt beoogd Verordening (EEG) nr. 2454/92⁽⁵⁾ te vervangen en te wijzigen ingevolge het arrest van het Hof van Justitie van 1 juni 1994 in de zaak C-388/92 (Europees Parlement tegen de Raad)⁽⁶⁾, waarbij genoemde verordening nietig is verklaard.

Om de in Verordening (EEG) nr. 2454/92 beoogde liberalisatie niet op de helling te zetten heeft het Hof de gevolgen van de nietigverklaarde verordening gehandhaafd „totdat de Raad na raadpleging van het Parlement, terzake een nieuwe regeling zal hebben vastgesteld”.

In het gewijzigd voorstel wordt de inhoud van de nietigverklaarde verordening grotendeels overgenomen, maar wordt de werkingssfeer ervan uitgebreid.

De bedoeling is namelijk bepaalde beperkingen die in deze verordening voor bijzondere vormen van geregeld vervoer gehandhaafd worden, op te heffen en onder bepaalde voorwaarden voor bepaalde vormen van geregeld cabotagevervoer in te voeren. De Commissie wil zo het beginsel van het vrij verrichten van diensten, dat onder meer de opheffing inhoudt van alle beperkingen ten aanzien van de dienstverlener op grond van nationaliteit of op grond van het feit dat hij in een andere lidstaat gevestigd is dan die waar de dienst verricht wordt ook toepassen op het vervoer van personen over de weg (cabotage).

De Commissie heeft zich aangesloten bij het gemeenschappelijk standpunt van de Raad en haar voorstel dienovereenkomstig gewijzigd.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad bepaalt met name:

- a) in artikel 3, punt 3, dat cabotagevervoer wordt toegelaten in het geregeld vervoer verricht door een niet in de lidstaat van ontvangst gevestigde onderneming in het kader van een internationale geregelde dienst en dat het stads- en voorstadsvervoer van deze bepaling worden uitgesloten;

⁽¹⁾ PB nr. C 60 van 29. 2. 1996, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 380 van 16. 12. 1996, blz. 35.

⁽³⁾ PB nr. C 30 van 30. 1. 1997, blz. 40.

⁽⁴⁾ PB nr. C 124 van 21. 4. 1997, blz. 73.

⁽⁵⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/92 van de Raad van 23 juli 1992 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn (PB nr. L 251 van 29. 8. 1992, blz. 1).

⁽⁶⁾ Jurispr. I van 1994, blz. 2081.

- b) *in artikel 4, lid 2*, dat cabotagediensten voor het in artikel 3, punt 3, bedoelde vervoer onderworpen zijn aan de wetgeving van de lidstaat van ontvangst;
- c) *in artikel 10, lid 1*, dat er een raadgevend comité wordt opgericht dat de Commissie volgens procedure I van het comitologiebesluit (artikel 8) bijstaat bij de opstelling van de modellen van het reisblad (artikel 6, lid 2), het reisbladboekje (artikel 6, lid 3), en de statistische tabel (artikel 7, lid 1).

In de achtste overweging van het gemeenschappelijk standpunt wordt gepreciseerd dat de bepalingen van Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten⁽¹⁾ van toepassing zijn in het geval de vervoersondernemers, voor het verrichten van bijzondere vormen van geregeld vervoer, werknemers met wie zij een dienstverband hebben, ter beschikking stellen om werk te verrichten op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar zij gewoonlijk werkzaam zijn.

IV. AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

1. Door de Raad en door de Commissie overgenomen amendementen van het Europees Parlement

De Raad heeft naar de letter dan wel naar de strekking de volgende amendementen van het Europees Parlement overgenomen:

- *amendement nr. 1* betreffende een in de verordening op te nemen nieuwe overweging over de geleidelijke harmonisatie van de nationale wetgevingen, dat in de vierde overweging van het gemeenschappelijk standpunt is overgenomen;
- *amendement nr. 14* dat voorziet in schrapping van artikel 4 van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie, waarin de juridische regeling wordt omschreven die van toepassing is op cabotagevervoer in het kader van internationaal geregeld vervoer zoals bedoeld in artikel 3, punt 3, van het gemeenschappelijk standpunt. Deze diensten zijn namelijk overeenkomstig artikel 4, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt onderworpen aan de bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn ten aanzien van de eisen die worden gesteld aan de machtigingen, de aanbestedingsprocedures, de te onderhouden verbindingen, de regelmaat, de continuïteit, de frequentie, alsmede de routes;
- *het gedeelte van amendement nr. 16* waarin bepaald is dat de Commissie niet alleen aan de Raad maar ook aan het Europees Parlement verslag uitbrengt over de toepassing van deze verordening, een punt dat in artikel 13 van het gemeenschappelijk standpunt is overgenomen.

2. Amendementen van het Europees Parlement die niet door de Raad en door de Commissie zijn overgenomen

Niet overgenomen door de Raad zijn:

- *de amendementen nrs. 2 en 3*, die voorzien in twee nieuwe overwegingen, het ene ter vermijding van het risico dat 15 verschillende nationale systemen voor cabotagevervoer in stand gehouden worden en het andere waarin gewezen wordt op de parallel tussen de liberalisatie en de geleidelijke harmonisatie op het gebied van het personenvervoer over de weg.

De Raad is van mening dat deze doelstellingen al in aanmerking worden genomen in andere overwegingen en in het dispositief van het gemeenschappelijk standpunt;

- *amendement nr. 4* met een nieuwe overweging betreffende het optimaliseren van de bezettingsgraad van het voertuig.

De Raad acht dit amendement gezien de doelstelling van de verordening niet relevant;

⁽¹⁾ PB nr. L 18 van 21. 1. 1997, blz. 1.

- *amendement nr. 5* met een nieuwe overweging over de vrije keus van de gebruiker van de wijze van vervoer, mits een van de principes van het gemeenschappelijk vervoerbeleid, namelijk afname van het wegverkeer, geëerbiedigd wordt.

De Raad wijst erop dat de afname van het vervoer van reizigers met touringcars en autobussen niet tot de doelstellingen van het gemeenschappelijk vervoerbeleid behoort;

- *amendement nr. 6* met een nieuwe overweging over de volledige toegankelijkheid van lijnbussen.

De Raad is van mening dat deze kwestie geregeld moet worden in het kader van de specifieke communautaire wetgeving;

- *amendement nr. 7* met een nieuwe overweging waarin herinnert wordt aan de voornemens van de Commissie inzake de uitbreiding van de werkingssfeer van de verordening.

De Raad is van mening dat deze verwijzing in de verordening niet op haar plaats is;

- *Amendementen nrs. 8 en 9* met toevoegingen aan bestaande overwegingen; het eerste amendement heeft betrekking op de toepassing van dezelfde regeling voor cabotagevervoer ongeacht of dit vervoer door een in de lidstaat van ontvangst gevestigd bedrijf dan wel door een niet aldaar gevestigd bedrijf wordt verricht, en het tweede op de harmonisatie van de reglementaire voorwaarden die van toepassing zijn op het cabotagevervoer.

De Raad wijst erop dat deze amendementen niet meer nodig zijn aangezien het gemeenschappelijk standpunt slechts betrekking heeft op de invoering van cabotage voor geregeld vervoer verricht in het kader van een internationale geregelde dienst en dat dergelijke cabotagediensten onderworpen zijn aan de nationale wetgeving van de lidstaat van ontvangst (zie artikel 4, lid 2, van het gemeenschappelijk standpunt);

- *amendement nr. 10*, met een nieuwe overweging waarin staat dat het wenselijk zou zijn dat de ondernemingen die cabotagediensten verrichten een vertegenwoordiger hebben of benoemen op het grondgebied van de lidstaat van ontvangst.

De Raad acht deze bepaling onverenigbaar met het vrij verrichten van diensten;

- *amendement nr. 11* dat in artikel 1 gepreciseerd wil zien dat de lidstaat van vestiging de lidstaat is waar de vervoerder zijn centrum van activiteiten of sociale zetel heeft.

De Raad is van mening dat wanneer de vervoerder houder is van de communautaire vergunning als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 684/92, zoals gewijzigd bij de verordening die bekendgemaakt zal worden in hetzelfde publikatieblad als de onderhavige verordening, aan deze voorwaarde voor toegang tot de markt voldaan is;

- *amendement nr. 12* dat de definitie van „bijzondere vorm van geregeld vervoer” in artikel 2, punt 2, verruimt.

De Raad wijst erop dat deze definitie ook zal voorkomen in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 684/92 (zie boven); de definities voor de diverse vormen van personenvervoer met touringcars en autobussen moeten namelijk dezelfde zijn als die in het kader van het internationaal vervoer;

- *het deel van amendement nr. 13* waarin niet alleen, zoals in het gemeenschappelijk standpunt, stads- en voorstadsvervoer van de werkingssfeer van de verordening worden uitgesloten, maar ook streekvervoer zolang de eisen die gelden voor de vergunningen voor vervoersdiensten op basis van de verplichting tot openbare dienstverlening in het cabotagevervoer van reizigers over de weg niet geharmoniseerd zijn.

De Raad is van mening dat wanneer het streekvervoer van de cabotage wordt uitgesloten, de doelstelling van de verordening aanzienlijk verzwakt wordt;

- *het deel van amendement nr. 13* waarin bepaalde regio's waarvoor reeds communautaire regelingen gelden worden uitgesloten van cabotagevervoer in het kader van internationale geregelde diensten.

De Raad acht deze bepaling te restrictief en zeer moeilijk te controleren;

- *amendement nr. 15* waarin de Commissie wordt gevraagd niet alleen de lidstaten maar ook het Europees Parlement alle statistische gegevens toe te zenden over het cabotagevervoer dat onder deze verordening valt.

De Raad herinnert eraan dat het verslag over de toepassing van deze verordening, dat de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad dient uit te brengen uit hoofde van artikel 13 van het gemeenschappelijk standpunt, op basis van deze statistische gegevens wordt opgesteld;

- *het deel van amendement nr. 16* waarin aan artikel 13 een lid wordt toegevoegd waarin de Commissie verzocht wordt het Europees Parlement en de Raad vóór 31 december 1996 verslag uit te brengen over de resultaten van de toepassing van de door het Hof nietigverklaarde verordening en over het functioneren van de geregelde diensten in de lidstaten. Los van het feit dat de genoemde datum reeds voorbij is, acht de Raad het niet nodig dat de Commissie een dergelijk verslag uitbrengt;
- *het deel van amendement nr. 16* waarin staat dat het verslag dat de Commissie conform artikel 13 van het gemeenschappelijk standpunt uitbrengt, ook betrekking moet hebben op de wenselijkheid van de uitbreiding van het toepassingsgebied van deze verordening en dat eventueel de Commissie op grond van de conclusies van dit verslag een voorstel voorlegt.

De Raad is van mening dat, aangezien het gemeenschappelijk standpunt reeds een verruiming van de werkingssfeer van de voorheen terzake toepasselijke communautaire regelgeving inhoudt, het niet dienstig is de Commissie te verzoeken een dergelijk voorstel in te dienen.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 23/97

door de Raad vastgesteld op 14 april 1997

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) Nr. .../97 van de Raad van ... over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid

(97/C 164/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 103, lid 5,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽²⁾,

- (1) Overwegende dat het Pact voor stabiliteit en groei uitgaat van gezonde overheidsfinanciën als middel ter versterking van de voorwaarden voor prijsstabiliteit en voor een sterke duurzame groei die bevorderlijk is voor het scheppen van werkgelegenheid;
- (2) Overwegende dat het Pact voor stabiliteit en groei bestaat uit deze verordening, die gericht is op versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid, uit Verordening nr. ... van de Raad⁽³⁾, die gericht is op bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten en uit de resolutie van de Europese Raad van Amsterdam van 17 juni 1997 inzake het Pact voor stabiliteit en groei⁽⁴⁾, waarin de lidstaten, de Raad en de Commissie een krachtig politiek richtsnoer zijn overeengekomen voor een strikte en tijdige tenuitvoerlegging van het Verdrag en het Pact voor stabiliteit en groei;
- (3) Overwegende dat op de lidstaten volgens artikel 104 C in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (EMU) een duidelijk uit het Verdrag voortvloeiende verplichting rust om buitensporige overheidstekorten te vermijden; dat artikel 104 C, lid 1, krachtens punt 5 van het bij het Verdrag gevoegde Protocol nr. 11 betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland niet van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk indien dit land niet overgaat naar de derde fase; dat de verplichting uit hoofde van artikel 109 E, lid 4,

om te streven naar het vermijden van buitensporige overheidstekorten, van toepassing blijft op het Verenigd Koninkrijk;

- (4) Overwegende dat inachtneming van de doelstelling om op middellange termijn te komen tot begrotingssituaties die vrijwel in evenwicht zijn dan wel een overschot vertonen, waartoe alle lidstaten zich krachtens genoemde resolutie van de Europese Raad inzake het Pact voor stabiliteit en groei hebben verbonden, de lidstaten in staat zal stellen normale conjunctuurschommelingen op te vangen en het overheidstekort toch binnen de referentiewaarde van 3 procent van het bruto binnenlands product (BBP) te houden;
- (5) Overwegende dat de procedure voor multilateraal toezicht van artikel 103, leden 3 en 4, dient te worden aangevuld met een regeling voor het vroegtijdig signaleren van afwijkingen, op grond waarvan de Raad een lidstaat in een vroeg stadium erop wijst dat de noodzakelijke corrigerende maatregelen moeten worden getroffen om te voorkomen dat een overheidstekort buitensporig wordt; dat alle lidstaten zich krachtens genoemde resolutie van de Europese Raad inzake het Pact voor stabiliteit en groei ertoe hebben verbonden de corrigerende maatregelen te nemen die zij nodig achten om de doelstellingen van hun stabiliteits- en convergentieprogramma's te halen wanneer zij over informatie beschikken die wijst op een feitelijke of te verwachten significante afwijking van de begrotingsdoelstelling op middellange termijn;
- (6) Overwegende dat de procedure voor multilateraal toezicht van artikel 103, leden 3 en 4, bovendien betrekking moet blijven hebben op alle economische ontwikkelingen in elke lidstaat en in de Gemeenschap, alsmede op de consistentie van het economisch beleid met de in artikel 103, lid 2, bedoelde globale richtsnoeren; dat voor opvolging van deze ontwikkelingen informatie dient te worden gepresenteerd in de vorm van stabiliteits- en convergentieprogramma's;
- (7) Overwegende dat voortgebouwd moet worden op de nuttige ervaring die tijdens de eerste twee fasen van de Economische en Monetaire Unie is opgedaan met convergentieprogramma's;
- (8) Overwegende dat de lidstaten die de ene munt aannemen, hierna de „deelnemende lidstaten” te noemen, overeenkomstig artikel 109 J een hoge mate van duurzame convergentie en met name een

⁽¹⁾ PB nr. C 368 van 6. 12. 1996, blz. 9.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 28 november 1996 (PB nr. C 380 van 16. 12. 1996, blz. 28), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 14 april 1997 en Besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ Nog niet verschenen in het Publikatieblad.

⁽⁴⁾ Nog niet verschenen in het Publikatieblad.

houdbare situatie op het gebied van hun overheidsfinanciën zullen hebben bereikt; dat het behoud van gezonde begrotingssituaties in deze lidstaten nodig is om de prijsstabiliteit te ondersteunen en de voorwaarden te versterken voor duurzame groei van productie en werkgelegenheid; dat de deelnemende lidstaten middellangetermijnprogramma's (hierna „stabiliteitsprogramma's” te noemen) moeten indienen; dat het nodig is de belangrijkste onderdelen van de inhoud van deze programma's te bepalen;

- (9) Overwegende dat de lidstaten die de ene munt niet aannemen, hierna de „niet-deelnemende lidstaten” te noemen, een beleid dienen te voeren dat gericht is op een hoge mate van duurzame convergentie; dat deze lidstaten middellangetermijnprogramma's (hierna „convergentieprogramma's” te noemen) moeten indienen; dat het nodig is de belangrijkste onderdelen van de inhoud van deze programma's te bepalen;
- (10) Overwegende dat de valuta's van de niet-deelnemende lidstaten die toetreden tot het nieuwe wisselkoersmechanisme, hierna het WKM2 te noemen⁽¹⁾, een spilkoers tegenover de euro zullen hebben, hetgeen een ijkpunt vormt bij de toetsing van hun beleid, terwijl niet-deelnemende lidstaten die niet tot WKM2 toetreden, teneinde een passend toezicht door de Raad mogelijk te maken, in hun convergentieprogramma toch een beleid zullen presenteren dat op stabiliteit gericht is, waardoor onjuiste reële wisselkoersverhoudingen en buitensporige schommelingen van de nominale wisselkoersen vermeden worden;
- (11) Overwegende dat duurzame convergentie van de onderliggende economische waarden een noodzakelijke voorwaarde is voor duurzame wisselkoersstabiliteit;
- (12) Overwegende dat het noodzakelijk is een tijdschema voor het indienen van stabiliteitsprogramma's en convergentieprogramma's en voor de bijstelling daarvan op te stellen;
- (13) Overwegende dat ter wille van de doorzichtigheid en een met kennis van zaken te voeren openbaar debat, de lidstaten verplicht moeten worden hun stabiliteits- en convergentieprogramma's openbaar te maken;
- (14) Overwegende dat de Raad bij de bestudering en de opvolging van de stabiliteits- en de convergentieprogramma's en vooral van de begrotingsdoelstelling op middellange termijn of het aanpassingsstraject in de richting van die doelstelling, rekening dient te houden met de ter zake dienende conjunc-

turele en structurele kenmerken van de economie van elke lidstaat;

- (15) Overwegende dat in dit verband bijzondere aandacht moet worden geschonken aan begrotingssituaties waarin op significante wijze wordt afgeweken van de middellangetermijndoelstelling van een overheidstekort dat vrijwel in evenwicht is of een overschot vertoont; dat de Raad een vroegtijdig signaal dient te geven teneinde te voorkomen dat een overheidstekort in een lidstaat buitensporig wordt; dat het gepast is dat de Raad, in geval van een aanhoudende afwijking van de budgettaire streefcijfers, zijn aanbeveling aanscherpt en openbaar maakt; dat de Raad ten aanzien van niet-deelnemende lidstaten aanbevelingen kan formuleren over maatregelen om uitvoering te geven aan hun convergentieprogramma's;
- (16) Overwegende dat zowel de convergentie- als de stabiliteitsprogramma's leiden tot het vervullen van de voorwaarden voor economische convergentie als bedoeld in artikel 104 C van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

AFDELING 1

Doel en definities

Artikel 1

In deze verordening worden de regels vastgesteld betreffende de inhoud, de indiening, de toetsing en het toezicht op de uitvoering van de stabiliteits- en convergentieprogramma's, als onderdeel van het multilaterale toezicht door de Raad, teneinde in een vroeg stadium te voorkomen dat zich buitensporige algemene overheidstekorten voordoen en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid te bevorderen.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening wordt onder „deelnemende lidstaten” verstaan de lidstaten die overeenkomstig het Verdrag de ene munt aannemen, en onder „niet-deelnemende lidstaten” de lidstaten die de ene munt niet hebben aangenomen.

AFDELING 2

Stabiliteitsprogramma's: een essentiële basis voor duurzame groei en nieuwe werkgelegenheid

Artikel 3

1. Elke deelnemende lidstaat moet aan de Raad en de Commissie met het oog op het regelmatige multilaterale

⁽¹⁾ Zie resolutie van de Europese Raad van 17 juni 1997 betreffende een nieuw wisselkoersmechanisme (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

toezicht overeenkomstig artikel 103 de nodige informatie verstrekken in de vorm van een „stabiliteitsprogramma”, dat een essentiële basis verschaft voor prijsstabiliteit en voor een sterke duurzame groei bevorderlijk voor het scheppen van werkgelegenheid.

2. Een stabiliteitsprogramma moet de volgende informatie bieden:

- a) als middellangetermijndoelstelling een begrotingssituatie die vrijwel in evenwicht is of een overschot vertoont, en het aanpassingstraject met het oog op het bereiken van deze doelstelling voor het overschot/tekort van de algemene overheid; de verwachte ontwikkeling van de schuldquote van de algemene overheid;
- b) de belangrijkste veronderstellingen omtrent de verwachte economische ontwikkelingen, en de voor de uitvoering van het stabiliteitsprogramma belangrijke economische variabelen, zoals de reële groei van het bruto binnenlands product (BBP), de werkgelegenheid en de inflatie;
- c) een beschrijving van de budgettaire en andere economische beleidsmaatregelen die worden genomen en/of voorgesteld om de doelstellingen van het programma te bereiken en, voor de belangrijkste begrotingsmaatregelen, een raming van het kwantitatieve effect ervan op de begroting;
- d) een analyse van de wijze waarop wijzigingen in de belangrijkste economische veronderstellingen de begrotings- en de schuldsituatie nadelig zouden kunnen beïnvloeden.

3. De gegevens over tijdspaden voor de overschot-/tekortquote en de schuldquote van de algemene overheid en de belangrijkste economische veronderstellingen als bedoeld in lid 2, onder a) en b), worden op jaarbasis verstrekt en hebben betrekking op het lopende jaar, het voorafgaande jaar en minimaal de drie volgende jaren.

Artikel 4

1. De stabiliteitsprogramma's worden vóór 1 maart 1999 ingediend. Daarna wordt elk jaar een aangepast programma ingediend. Een lidstaat die de ene munt op een later tijdstip aanneemt, moet binnen zes maanden na het besluit van de Raad betreffende zijn deelneming aan de ene munt, een stabiliteitsprogramma indienen.

2. De lidstaten maken hun stabiliteitsprogramma's en bijgestelde programma's openbaar.

Artikel 5

1. Op basis van evaluaties door de Commissie en het bij artikel 109 C van het Verdrag ingestelde comité toetst de Raad in het kader van het multilateraal toezicht op grond van artikel 103 of de middellangetermijnbegrotingsdoelstelling in het stabiliteitsprogramma verenigbaar

is met de veiligheidsmarge die nodig is ter voorkoming van een buitensporig tekort, of de economische veronderstellingen waarop het programma gebaseerd is, realistisch zijn en of de genomen en/of voorgestelde maatregelen afdoende zijn om het nagestreefde aanpassingspad in de richting van de middellangetermijnbegrotingsdoelstelling te kunnen volgen.

De Raad onderzoekt voorts of de inhoud van het stabiliteitsprogramma de nauwere coördinatie van het economisch beleid bevordert en of het economisch beleid van de betrokken lidstaat strookt met de globale richtsnoeren voor het economisch beleid.

2. Het in lid 1 bedoelde onderzoek van het stabiliteitsprogramma wordt door de Raad verricht binnen ten hoogste twee maanden na de indiening van het programma. Op aanbeveling van de Commissie, en na raadpleging van het bij artikel 109 C ingestelde comité, brengt de Raad advies uit over het programma. Indien de Raad overeenkomstig artikel 103 van mening is dat doelstellingen en inhoud van het programma moeten worden aangescherpt, verzoekt de Raad in zijn advies de betrokken lidstaat zijn programma aan te passen.

3. Bijgestelde stabiliteitsprogramma's worden op basis van een door de Commissie verrichte evaluatie onderzocht door het bij artikel 109 C ingestelde comité; indien nodig kunnen aangepaste programma's ook overeenkomstig de procedures van de leden 1 en 2 door de Raad worden onderzocht.

Artikel 6

1. Als onderdeel van het multilaterale toezicht overeenkomstig artikel 103, lid 3, volgt de Raad, op basis van de door de deelnemende lidstaat verstrekte gegevens en de door de Commissie en het bij artikel 109 C ingestelde comité, verrichte evaluatie, de uitvoering van de stabiliteitsprogramma's, met name om vast te stellen of de feitelijke of verwachte begrotingssituatie aanzienlijk afwijkt van de middellangetermijndoelstelling of het aanpassingspad daarnaartoe, die in het programma voor het overheidsoverschot/-tekort is vastgelegd.

2. Stelt de Raad vast dat de begrotingssituatie aanzienlijk afwijkt van de middellangetermijnbegrotingsdoelstelling of het aanpassingspad daarnaartoe, dan richt hij, teneinde een vroegtijdig signaal te geven ter voorkoming van een buitensporig tekort, overeenkomstig artikel 103, lid 4, van het Verdrag een aanbeveling tot de betrokken lidstaat om de nodige aanpassingsmaatregelen te treffen.

3. Is de Raad daarna bij volgend toezicht van oordeel dat de afwijking van de begrotingssituatie ten aanzien van de middellangetermijnbegrotingsdoelstelling of het aanpassingspad daarnaartoe, blijft bestaan of ernstiger wordt, dan richt de Raad overeenkomstig artikel 103, lid 4, van het Verdrag een aanbeveling tot de betrokken lidstaat om direct corrigerende maatregelen te nemen en kan hij op grond van dat artikel zijn aanbeveling openbaar maken.

AFDELING 3

Convergentieprogramma's: een essentiële basis voor duurzame groei en nieuwe werkgelegenheid*Artikel 7*

1. Elke niet-deelnemende lidstaat moet de Raad en de Commissie met het oog op het regelmatige multilaterale toezicht overeenkomstig artikel 103 de nodige informatie verstrekken in de vorm van een „convergentieprogramma”, dat een essentiële basis verschaft voor prijsstabiliteit en voor een sterke duurzame groei bevorderlijk voor het scheppen van werkgelegenheid.

2. Een convergentieprogramma moet de volgende informatie verstrekken, met name over de variabelen die met de convergentiecriteria verband houden:

- a) het vrijwel in evenwicht zijn of een overschot vertonen van de begrotingssituatie als middellangetermijndoelstelling en het aanpassingspad daarnaartoe voor het overschot/tekort van de algemene overheid; de verwachte ontwikkeling van de schuldquote van de algemene overheid; de middellangetermijndoelstellingen voor het monetair beleid; de relatie tussen deze doelstellingen en prijs- en wisselkoersstabiliteit;
- b) de voornaamste veronderstellingen over verwachte economische ontwikkelingen en belangrijke economische variabelen die voor de uitvoering van het convergentieprogramma van belang zijn, zoals de reële groei van het BBP, de werkgelegenheid en de inflatie;
- c) een beschrijving van de budgettaire en andere economische beleidsmaatregelen die worden genomen en/of voorgesteld om de doelstellingen van het programma te bereiken, en voor de belangrijkste budgettaire maatregelen een raming van de kwantitatieve gevolgen daarvan voor de begroting;
- d) een analyse van de invloed van wijzigingen in de belangrijkste economische veronderstellingen op de begrotings- en schuldsituatie.

3. De in lid 2, onder a) en b), bedoelde gegevens over de aanpassingspaden voor de overschot-/tekortquote, de schuldquote van de algemene overheid en de belangrijkste economische veronderstellingen worden op jaarbasis verstrekt en hebben betrekking op het lopende jaar, het voorgaande jaar en minimaal de drie volgende jaren.

Artikel 8

1. De convergentieprogramma's worden vóór 1 maart 1999 ingediend. Daarna wordt elk jaar een aangepast programma ingediend.

2. De lidstaten maken hun convergentieprogramma's en aangepaste programma's openbaar.

Artikel 9

1. Op basis van evaluaties door de Commissie en het bij artikel 109 C van het Verdrag ingestelde comité

onderzoekt de Raad in het kader van het multilateraal toezicht op grond van artikel 103 of de middellangetermijnbegrotingsdoelstelling verenigbaar is met de veiligheidsmarge die nodig is ter voorkoming van een buitensporig tekort, of de economische hypothesen waarop het programma gebaseerd is, realistisch zijn en of de genomen en/of voorgestelde maatregelen afdoende zijn om het nagestreefde aanpassingspad in de richting van de begrotingsdoelstelling op middellange termijn te kunnen volgen en een duurzame convergentie tot stand te brengen.

De Raad onderzoekt voorts of de inhoud van het convergentieprogramma de nauwere coördinatie van het economisch beleid bevordert en of het economisch beleid van de betrokken lidstaat strookt met de globale richtsnoeren voor het economisch beleid.

2. Het in lid 1 bedoelde onderzoek van het convergentieprogramma wordt door de Raad verricht binnen ten hoogste twee maanden na de indiening van het programma. Op aanbeveling van de Commissie, na raadpleging van het bij artikel 109 C ingestelde comité, brengt de Raad advies uit over het programma. Indien de Raad overeenkomstig artikel 103 van mening is dat doelstellingen en inhoud van het programma moeten worden aangescherpt, verzoekt de Raad in zijn advies de betrokken lidstaat om zijn programma aan te passen.

3. Bijgestelde convergentieprogramma's worden op basis van een door de Commissie verrichte evaluatie onderzocht door het bij artikel 109 C ingestelde comité; indien nodig kunnen bijgestelde programma's ook overeenkomstig de procedures van de leden 1 en 2 door de Raad worden onderzocht.

Artikel 10

1. Als onderdeel van het multilaterale toezicht overeenkomstig artikel 103, lid 3, volgt de Raad, op basis van de door de niet-deelnemende lidstaten overeenkomstig artikel 7, lid 2, onder a), van deze verordening verstrekte gegevens en de evaluaties door de Commissie en het bij artikel 109 C van het Verdrag ingestelde comité, de tenuitvoerlegging van de convergentieprogramma's, met name om vast te stellen of de feitelijke of verwachte begrotingssituatie aanzienlijk afwijkt van de middellangetermijndoelstelling of het aanpassingspad daarnaartoe, die in het programma voor het overheidsoverschot-/tekort is vastgesteld.

Tevens volgt de Raad het economisch beleid van de niet-deelnemende lidstaten tegen de achtergrond van de doelstellingen van het convergentieprogramma, teneinde zich ervan te vergewissen dat hun beleid op stabiliteit is gericht, en aldus onjuiste wisselkoersverhoudingen en buitensporige schommelingen van de nominale wisselkoersen te voorkomen.

2. Stelt de Raad vast dat de begrotingssituatie aanzienlijk afwijkt van de middellangetermijnbegrotingsdoelstelling of het aanpassingspad daarnaartoe, dan richt hij, teneinde een vroegtijdig signaal te geven ter voorkoming van een buitensporig tekort, overeenkomstig artikel 103, lid 4, van het Verdrag een aanbeveling tot de betrokken lidstaat om de nodige aanpassingsmaatregelen te treffen.

3. Is de Raad daarna bij volgend toezicht van oordeel dat de afwijking van de begrotingssituatie ten aanzien van de middellangetermijnbegrotingsdoelstelling of het aanpassingspad daarnaartoe, blijft bestaan of ernstiger wordt, dan richt hij overeenkomstig artikel 103, lid 4, van het Verdrag een aanbeveling tot de betrokken lidstaat om direct corrigerende maatregelen te nemen en kan hij op grond van dat artikel zijn aanbeveling openbaar maken.

AFDELING 4

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 11

Als onderdeel van het in deze verordening bedoelde multilaterale toezicht, verricht de Raad de in artikel 103, lid 3, van het Verdrag bedoelde algehele evaluatie.

Artikel 12

In de verslagen van de Voorzitter van de Raad en de Commissie aan het Europees Parlement worden overeenkomstig artikel 103, lid 4, tweede alinea, de resultaten verwerkt van het multilaterale toezicht dat in het kader van deze verordening wordt uitgeoefend.

Artikel 13

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor de Raad

De Voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft het voorstel voor bovengenoemde verordening op 18 oktober 1996 bij de Raad ingediend. Rechtsgrondslag voor de voorgestelde tekst is artikel 103, lid 5, van het EG-Verdrag.
2. Het Europees Parlement heeft op 28 november 1996 in eerste lezing advies uitgebracht.

Overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het Verdrag heeft de Commissie op 20 maart 1997 een gewijzigd voorstel ingediend. Hierin wordt rekening gehouden met het advies van het Europees Parlement en de daarin voorgestelde amendementen, met de conclusies van de Europese Raad van Dublin en met de bevindingen van de Groep EMU van de Raad naar aanleiding van het oorspronkelijke voorstel.
3. Op 14 april 1997 heeft de Raad overeenkomstig artikel 189 A van het Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL

Met bovengenoemd verordeningvoorstel wordt beoogd een regeling voor vroegtijdige signalering in te stellen teneinde al in een vroeg stadium te kunnen nagaan of aanzienlijk wordt afgeweken van de middellangetermijndoelstellingen op begrotingsgebied waartoe alle lidstaten zich hebben verbonden, namelijk een begroting die vrijwel in evenwicht is of een overschot vertoont. Deze regeling voor vroegtijdige signalering is voor de lidstaten een stimulans om op begrotingsgebied onmiddellijk corrigerend op te treden zodra de lidstaat over informatie beschikt die erop wijst dat de begrotingssituatie aanmerkelijk aan het afwijken is van de middellangetermijndoelstelling op begrotingsgebied of van het aanpassingstraject met het oog op het bereiken van deze doelstelling teneinde te voorkomen dat zich een buitensporig algemene overheidstekort voordoet.

Daartoe wordt in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad met name aangegeven wat de inhoud, het tijdschema en de eisen inzake openbaarmaking zijn voor de:

- stabiliteitsprogramma's, die moeten worden ingediend door de lidstaten die de ene munt aannemen;
- convergentieprogramma's, die moeten worden ingediend door de lidstaten die de ene munt niet aannemen.

Stabiliteits- en convergentieprogramma's zijn van essentieel belang voor prijsstabiliteit en een sterke, duurzame economische groei, waardoor het scheppen van werkgelegenheid wordt bevorderd. In het gemeenschappelijk standpunt wordt voortgebouwd op de ervaring die in de eerste twee fasen van de Economische en Monetaire Unie (EMU) met convergentieprogramma's is opgedaan. In de derde fase van de EMU rust op de lidstaten een duidelijk uit het Verdrag voortvloeiende verplichting om buitensporige overheidstekorten te voorkomen⁽¹⁾. Inachtneming van de doelstelling om te komen tot gezonde begrotingssituaties die vrijwel in evenwicht zijn dan wel een overschot vertonen, zal de lidstaten in staat stellen normale conjunctuurschommelingen op te vangen en het overheidstekort toch binnen de referentiewaarde van 3 procent van het BBP te houden. Daarom moet zowel in de stabiliteits- als de convergentieprogramma's nadere informatie worden gegeven over met name de begrotingsdoelstellingen voor de middellange termijn en het aanpassingstraject met het oog op het bereiken van deze doelstellingen, met inbegrip van de verwachte ontwikkeling van de schuldquote van de algemene overheid, over de belangrijke achterliggende economische hypothesen, over de budgettaire en andere economische beleidsmaatregelen die

⁽¹⁾ Volgens punt 5 van Protocol nr. 11 geldt deze verplichting niet voor het Verenigd Koninkrijk, tenzij dit land overgaat naar de derde fase; de verplichting uit hoofde van artikel 109 E, lid 4, om te streven naar het voorkomen van buitensporige overheidstekorten, blijft van toepassing op het Verenigd Koninkrijk.

worden genomen of voorgesteld om de doelstellingen te bereiken; voorts moet in de programma's worden geanalyseerd hoe wijzigingen in de belangrijke economische hypothesen van invloed kunnen zijn op de begrotings- en de schuldsituatie.

Convergentieprogramma's moeten daarnaast informatie bevatten over de middellangetermijndoelstellingen voor het monetair beleid en de relatie tussen deze doelstellingen en prijs- en wisselkoersstabiliteit.

Op deze manier wordt een alomvattende reeks voorschriften vastgesteld waarmee de Raad en de Commissie de begrotingssituaties van de lidstaten doeltreffend in het oog kunnen houden, en wordt een adequate regeling voor vroegtijdige signalering ingevoerd.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

In het gemeenschappelijk standpunt van de Raad is zo niet naar de letter, dan toch naar de geest rekening gehouden met een aantal belangrijke amendementen die het Europees Parlement in zijn advies had voorgesteld en waarvan de meeste ook waren opgenomen in het gewijzigde Commissievoorstel:

- in artikel 1 van het gemeenschappelijk standpunt wordt het doel van deze verordening gedefinieerd; dit sluit aan bij amendement nr. 18 van het advies van het Europees Parlement;
- in overeenstemming met amendement nr. 21 moeten stabiliteits- en convergentieprogramma's een raming omvatten van het kwantitatieve effect van de begrotingsmaatregelen die werden genomen om de doelstellingen van de stabiliteits- en convergentieprogramma's te bereiken (zie artikel 3, lid 2, onder c), en artikel 7, lid 2, onder c), van het gemeenschappelijk standpunt);
- in de eerste overweging van het gemeenschappelijk standpunt wordt verklaard dat het Pact voor stabiliteit en groei uitgaat van gezonde overheidsfinanciën als middel ter versterking van de voorwaarden voor prijsstabiliteit en voor een sterke duurzame groei die bevorderlijk is voor het scheppen van werkgelegenheid. Hiermee wordt, weliswaar in beknoptere vorm, tegemoet gekomen aan de fundamentele wensen van het Parlement zoals die tot uitdrukking kwamen in amendementen nrs. 1 en 59. In dezelfde lijn worden de stabiliteits- en convergentieprogramma's in de titels van afdeling 2 en 3 van het gemeenschappelijk standpunt aangemerkt als een essentiële basis voor duurzame groei en nieuwe werkgelegenheid;
- volgens artikel 11 beoordeelt de Raad de economische ontwikkelingen in de Gemeenschap als gevolg van de stabiliteits- en de convergentieprogramma's. In dit artikel wordt, in een andere formulering, de inhoud van amendement 31 overgenomen, en het sluit tevens aan bij artikel 103, lid 3, van het Verdrag.

De Raad heeft daarentegen besloten een aantal andere amendementen van het Europees Parlement niet in zijn gemeenschappelijk standpunt over te nemen omdat die amendementen:

- zouden neerkomen op een uitbreiding van de werkingssfeer van de verordening tot buiten de specifieke doelstelling en de specifieke rechtsgrondslag (met name bijvoorbeeld amendementen nrs. 16, 17 en 22, die betrekking hebben op het voortbestaan van het cohesiefonds, amendementen nrs. 11 en 32, waarin wordt verwezen naar de communautaire financiële bijstand, of de amendementen nrs. 10 en 63, waarin wordt verwezen naar andere doelstellingen van het Verdrag dan die welke voor deze specifieke verordening van belang zijn);
- onverenigbaar zouden kunnen zijn met de procedurele bepalingen van het Verdrag, voorzover daarin een tendens is te bespeuren om de bij het Verdrag vastgestelde rolverdeling van de Instellingen te wijzigen (bijvoorbeeld amendement nr. 70 over de herzieningsclausule en amendementen nrs. 26, 29 en 30 over het vooraf informeren van het Europees Parlement over het voornemen van de Raad om een lidstaat te verzoeken zijn stabiliteits- en convergentieprogramma overeenkomstig artikel 5, lid 2, en artikel 9, lid 2, van de verordening aan te passen);
- het delicate evenwicht bij de algemene beoordeling van de stabiliteits- en convergentieprogramma's zouden verstoren door teveel gewicht toe te kennen aan specifieke

opvattingen over economische analyse (bijvoorbeeld amendementen nrs. 4, 66, 67 en 68, waarin specifiek wordt verwezen naar overheidsinvesteringen, of amendement nr. 62, waarin specifiek wordt verwezen naar evenwicht tijdens de economische cyclus).

In vergelijking met het gewijzigde Commissievoorstel bevat het gemeenschappelijk standpunt van de Raad, naast kleine redactionele wijzigingen die vooral in de overwegingen zijn aangebracht, met name de volgende wijzigingen:

- de datum waarvoor de stabiliteits- en convergentieprogramma's moeten worden ingediend is vastgesteld op 1 maart 1999 (in plaats van 1 januari 1999) (zie artikel 4, lid 1, en artikel 8, lid 1, van het gemeenschappelijk standpunt); dit geeft de lidstaten meer tijd om de indiening van hun programma's voor te bereiden;
- in het gemeenschappelijk standpunt is een zinsnede toegevoegd waarmee nader wordt aangegeven dat de stabiliteits en de convergentieprogramma's „een essentiële basis verschaffen voor prijsstabiliteit en voor een sterke duurzame groei die bevorderlijk is voor het scheppen van werkgelegenheid”;
- de eis van artikel 3, lid 2, onder e), en van artikel 7, lid 2, onder e), van het gewijzigde Commissievoorstel, dat de lidstaten in hun stabiliteits- en convergentieprogramma's informatie moeten opnemen over hun verbintenis aanvullende maatregelen te nemen als dit nodig is om afwijkingen van de begrotingsdoelstelling voor de middellange termijn te voorkomen, is geschrapt; deze verbintenis zal nu worden opgenomen in de resolutie van de Europese Raad over het groei- en stabiliteitspact;
- in het gemeenschappelijk standpunt staat voorts dat de Raad het economisch beleid van de niet-deelnemende lidstaten tegen de achtergrond van de doelstellingen van hun convergentieprogramma zal volgen, teneinde zich er met name van te vergewissen dat hun beleid op stabiliteit is gericht, en aldus onjuiste verhoudingen tussen de reële wisselkoersen en buitensporige schommelingen van de nominale wisselkoersen te voorkomen (zie artikel 10, lid 1, en de bijbehorende overwegingen 10 en 11 van het gemeenschappelijk standpunt).

IV. CONCLUSIE

De Raad is van oordeel dat

- met zijn gemeenschappelijk standpunt volledig wordt voldaan aan het verzoek van de Europese Raad van Dublin om een specifieke verordening over de versterking van het toezicht op de begrotingssituaties van de lidstaten voor te bereiden door een adequate regeling voor vroegtijdige signalering in te stellen als onderdeel van het groei- en stabiliteitspact;
- in het gemeenschappelijk standpunt rekening is gehouden met het advies van het Europees Parlement en een aantal belangrijke specifieke amendementen van dat advies is overgenomen;
- de wijzigingen in zijn gemeenschappelijk standpunt in vergelijking met het gewijzigde voorstel niet substantieel van aard zijn en de interpretatie en de tenuitvoerlegging van deze verordening zullen vergemakkelijken.